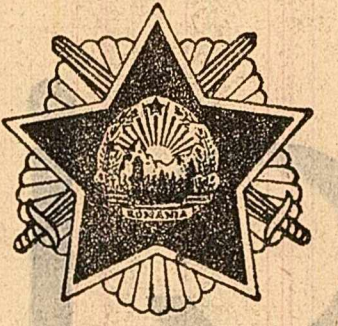

Științea

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R.

Anul XXXVI Nr. 7430

Simbătă 12 august 1967

8 PAGINI — 30 BANI

ancheta economică

LOCUL DE MUNCĂ veriga de bază în organizarea producției

S-a verificat în practică diurnă a numeroase întreprinderi din țara noastră, din cele mai diferite ramuri industriale, că organizarea rațională a locurilor de muncă constituie punctul de plecare în utilizarea completă și cit mai productivă a mijloacelor tehnice și a timpului de muncă, în realizarea unei cantități sporite de produse, de calitate superioară și cu costuri reduse. Eficiența activității ce se desfășoară în ateliere, secții și pe ansamblul fiecărei întreprinderi este o „integrală” a rezultatelor dobândite în aceste verigi de bază, primare ale producției și orice deficiență, cât de mică, la un loc de muncă sau altul, poate provoca perturbări pe întregul flux al procesului de fabricație.

Observările instantanee și fotografierile făcute recent, la un număr de 11 puncte de lucru din sectoarele de bază ale Uzinei de strunguri din Arad, au confirmat tocmai această concluzie. Ele au demonstrat că acolo unde se are permanent în vedere îmbinarea armonioasă, perfectă între principalele elemente ale locului de muncă — nivelul de înzestrare cu utilaje și scule, forma și mărimea suprafeței ocupate, natura obiectelor muncii ce se prelucrează, gradul de instruire a personalului care li deservește, mediul ambiant — se asigură muncitorilor condițiile necesare pentru realizarea sarcinilor de producție cu cele mai mici consumuri de muncă și eforturi.

La secția metalurgie, observările au fost efectuate timp de câteva

zile asupra locurilor de muncă deservite de o echipă de formare și de una de închis forme de la turnătorii de fontă. Principalele constatări: a) spațiul destinat formării este nesatisfăcător, oamenii se împiedică unul pe altul în timpul lucrului; b) mijloacele pentru ridicarea și transportul materialelor la și de la punctele de lucru sînt insuficiente; c) miezurile pentru formă nu se asigură la timp. Din aceste cauze, potrivit cronometrărilor efectuate de normatori, se pierd într-un schimb circa 23 de minute din timpul de lucru.

Cum explicațiile acestor anomalii în organizarea locurilor de muncă de la turnătorii și, mai ales, ce se are în vedere pentru înlăturarea lor? — I-am întrebat pe ing. Cornel Ardelean, șeful serviciului organizării producției.

— Lucrurile acestea sînt mai de mult cunoscute de noi, dar abia acum, cu prilejul studiilor efectuate în cadrul acțiunii de organizare științifică a producției și a muncii, ne-am putut da seama mai bine de consecințele nefavorabile pe care ele le generează. Aici sînt două probleme distincte. Mai înții, există la turnătorii de fontă o strângulare vizibilă la cuploarele de uscat forme și miezuri. Apoi, cuploarele de uscare existente sînt amplasate la un capăt al halei și nu pot fi deservite de cele două macarale instalate aici. Pentru ca formele sau miezurile să ajungă la unele puncte de lucru, ele trebuie să treacă succesiv dintr-o macara într-alta.

— Rezolvarea problemei a fost găsită?

— De fapt, o primă măsură a și fost luată. Se pregătește acum montarea unui nou cuplor de uscat forme și miezuri, al cărui amplasament a fost stabilit într-o zonă care intră sub acțiunea ambelor poduri rulante. Se vor câștiga astfel minimum 10 minute pe schimb, atît prin îmbunătățirea aprovizionării cu miezuri, cît și prin ameliorarea deservirii punctelor de lucru cu mijloace de ridicat. Estimăm că, numai pe această cale, anul viitor va crește productivitatea muncii în secție cu 150 lei pe muncitor.

Subscriem la această măsură bună, dar nu putem să nu facem remarcă că ea singură nu soluționează decît într-o proporție redusă problema perfecționării organizației.

Ing. Nicolae PANTILIE

(Continuare în pag. a III-a)

ÎN ZIARUL DE AZI

■ „Reintinerirea” tehnicii amplifică sursele rentabilității

■ Repere importante în organizarea fermelor de stat ■ „Obligația” de a deveni... Mozart!

Printre prejudecățile și clișeele pe care le-a generat de-a lungul anilor comoditatea de a gândi un loc aparte ocupă conștientă și consecințele ei — pernicioasă prin persistența și consecințele ei — între libertate și îngăduință. Mai înțelegîm încă puncte de vedere potrivit cărora — pe baza unei interpretări arbitrare, cu totul personale, a naturii democrației socialiste — se caută a se reduce complexul mecanism al acesteia la un lant nesfîrșit de toleranțe reciproce. Firește, asemenea poziții nu își găsesc mai niciodată expresia în afirmările de principiu, modalitatea lor esențială de manifestare fiind atitudinile practice, crearea în anumite colective a unei atmosfere de mutuală „închidere a unui ochi” (uneori chiar a ambilor), conform zicalii „de oameni sîntem”.

Scopul acestei anchete este de a încerca scoaterea la iveală și descrierea unor resorturi intime ale acestor mentalități. Pe ce teren se nasc și ce vede le alimentează existența?

Mobilitatea continuă a exigențelor

— Marele dinamism al economiei noastre în etapa actuală — ne spunea tova-

rășul Ion Nicola, adjunctul șefului secției economice a Comitetului regional de planificare și organizare stringent și o dinamică a exigențelor. Gîndiți-vă numai — și ne referim la exemplul cel mai elocvent din regiunea noastră — că într-o întreprindere ca „Electroputer” apar aproape an de an produse noi, iar la cele vechi aproape trimestru de trimestru și, uneori, lună de lună se schimbă parametrii în raport cu progresul tehnicii. Este firesc, deci, ca și în domeniul competențelor să se producă deplasări sensibile de la un an la altul și chiar la intervale mai scurte de timp, deplasări incompartibile cu inertiă cu ce al stiiut a nului trecut. Dacă nu te-ai

50 DE ANI DE LA EROICELE BĂTĂLIILE DESFĂȘURATE DE ARMATA ROMÂNĂ ÎN VARA ANULUI 1917:

In marea carte a istoriei naționale, bătăliile purtate în vara de foc a anului 1917 la Poarta Moldovei au înscris pagini de glorie nepieritoare.

Pe pieptșurile Mărăștii, Cașinului și Oituzului — planurile imperialismului german de a distruge Armata română și de a ocupa ultimul teritoriu al țării care mai rămăsese necatropit s-au frînt de vitejia ostașilor noștri, pentru care — aidoma strălucirilor lor strămoși — „viață fără libertate nu e”. Hotărîrea lor de luptă era puternic întărită de idealul scump al desăvîrșirii unității naționale, al fîuririi statului național unitar român, la care aspira de secole poporul nostru. Dragostea nemărginită de patrie, dorința de libertate și unitate națională au fost izvorul acelei inepuizabile forțe care a făcut Armata română aptă să reziste și să înfrîngă un inamic cu mult superior ca tehnică militară și experiență de luptă.

„Prin neîntrecutele fapte de vitejie săvîrșite de ostașii români în lupta pentru apărarea libertății și independenței naționale” — scria, anul trecut, conducătorii de partid și de stat în cartea memorială a Mausoleului înălțat pe locul unde s-a zămislit epopeea națională a bătăliei Moldovei — Mărăștii vor rămîne în vece un simbol al eroismului poporului român — înaltă trăsătură morală pe care o afirmă astăzi cu strălucire munca plină de entuziasm desfășurată de oamenii muncii din patria noastră, sub conducerea partidului, pe frontul larg al construcției socialiste.”

IN PAGINA A II-A, evocări ale unor participanți la bătăliile de la Mărăști, Mărășești și Oituz.

„PE AICI NU SE TRECE!”

În pag. V — VI

● Delta fierbinte (reportaj de Traian Coșovei) ● Ancheta internațională a „Știința scrutează depărtările cosmice” ● Epopeea Tașkentului

ORDINUL ministrului Forțelor Armate ale Republicii Socialiste România

Anul acesta, poporul român aniversază împlinirea a 50 de ani de la eroicele bătălii din iulie-august 1917 de la Mărăști, Mărășești și Oituz, care au înscris în istoria noastră națională pagini de glorie nepieritoare.

În apriga înclăstare cu trupele invadatoare ale coaliției Puterilor centrale, care volau să cotropască și ultima fișie din pămîntul nostru strămoșesc, armata română a format un zid de netrecut, de care s-au zdrobit atacurile dusmanului. Purtînd în inimă tradițiile luminoase ale plaișilor lui Ștefan cel Mare, ale ostașilor lui Mihai Viteazul, ale dorobanților, vinătorilor și eroilor de la 1877, ostașii români au săvîrșit fapte legendare de eroism și vitejie. În lupta lor neînfrîcată, unitățile de pe front au fost larg susținute de masele populare, care au dovedit un înalt spirit de sacrificiu și abnegație.

Glorioasele bătălii purtate de ostașii români în vara anului 1917 vor rămîne în vece un simbol al eroismului poporului nostru în lupta pentru independența și libertatea țării. Pilda eroilor de la Mărăști, Mărășești și Oituz, care nu și-au preocupat nici singele, nici viața pentru păstrarea ființei noastre naționale, constituie pentru generațiile de azi un minunat exemplu de slujire cu devotament a patriei, un puternic imbold în munca consacrată ridicării României socialiste pe noi culmi ale progresului și civilizației. Înaltele calități dovedite de ostașii români în urma cu o jumătate de veac își găsesc azi afirmarea în activitatea neobosită, plină de răspundere a militarilor forțelor noastre armate, pusă în slujba apărării cuceririlor revoluționare ale poporului, independenței și suveranității Republicii Socialiste România.

Cu prilejul aniversării a 50 de ani de la marea epopee a Mărăștilor, Mărășeștilor și Oituzului,

ORDON:

În ziua de 12 august 1967, la Mărășești se vor trage, în semn de salut, 21 salve de artilerie.

Glorie eternă eroilor de la Mărăști, Mărășești și Oituz care au luptat cu cinste și demnitate pentru apărarea țării!

Trăiască și înflorască scumpă noastră patrie — liberă și independentă — Republica Socialistă România!

Ministrul Forțelor Armate ale Republicii Socialiste România General-colonel ION IONȚĂ

Economii de metal

La Uzina mecanică din Timișoara, prin reproiectarea unor agregate și ansamble de mașini, îmbunătățirea tehnologiilor de fabricație a produselor de serie și micșorarea adausurilor de prelucrare la piesele turnate, s-a realizat, de la începutul anului, o economie de peste 500 tone metal față

Cum pregătim noile generații de arhitecți și urbanisti

Prof. arh. G. GUSTI

O acțiune susținută de construcții, tot mai diversificată și de creșterea amplitudinii, se desfășoară pe întreg teritoriul țării, transformînd treptat înfățișarea așezărilor — orașe și sate — a tuturor raioanelor și regiunilor. Cu toate acestea, trebuie să recunoaștem cu surprindere că asupra pregătirii cadrelor de arhitecți și urbanisti nu se face nici o mențiune în Studiul privind dezvoltarea învățămîntului superior, elaborat de Ministerul Învățămîntului. În vederea completării acestei lacune, prezint în cele ce urmează câteva propuneri.

Astăzi nici nu se mai poate concepe că s-ar putea studia și rezolva în mod judicios o problemă de arhitectură, de obiect sau de ansamblu

arhitectural, fără a se studia concomitent sau chiar în prealabil cadrul urbanistic înconjurător. Sistemalizarea teritorială ca parte integrantă a procesului de planificare a economiei naționale — tînde să se structureze treptat ca un domeniu de sine stătător. Așa că nu ar fi exclus ca într-un viitor apropiat să apară ca oportunitate înființarea unei facultăți de urbanism și sistematizare teritorială în cadrul Institutului de arhitectură. De altfel, o dată cu pregătirea cadrelor de arhitecți-urbanisti trebuie asigurată și calificarea concomitentă și perfect coordonată în învățămîntul superior a celorlalți specialiști ce sînt chemați în practică să colaboreze cu arhitecții în formații complexe și multispecializate. În acest scop, înființarea unui nucleu al viitoarei facultăți de urbanism în Institutul de arhitectură, înscris în această etapă, ar putea asigura coordonarea programelor, asistența în predarea cursurilor și in-

opinii

drumarea proiectelor, cuprinderea acțiunilor de reactualizare periodică a cunoștințelor celor ce lucrează în producție, ca și a unei pregătiri postuniversitare.

După părerea mea, s-ar putea grăbi ritmul de pregătire a celor două categorii necesare de arhitecți-urbanisti, cu calificarea superioară și metodică, pentru a se crea condițiile unei juste proporționări între acestea, precum și a unei armonioase repartizări în regiuni. Consider că în felul acesta se vor putea evita situații ca aceea petrecută în anul din urmă, cînd absolvenții ai unor ani de studii sau chiar ai întregului învățămînt tehnic de arhitectură și construcții ale orașelor s-au prezentat, la rînd cu bacalaureții, la examenul de admitere în Institutul de arhitectură (unde de altfel au avut multe șanse să promoveze) și și-au încheiat studiul superior cheltuiind cu sacrificii grele pînă la 9 ani din viață (fustrînd implicit și economia statului). De asemenea, se vor putea evita situații în care capacitatea candidaților la diploma de stat se dovedește îndolnică de abia după absolvirea celor șase ani de studii, prin care s-au strecurat cu mari dificultăți, avînd în vedere că examinare la intrare nu reușește încă să selecteze după probe de gîndire și concepție arhitecturală (neexistînd ani sau cursuri pregătitoare).

În sfîrșit, trebuie să recunoaștem că, în condițiile unui număr prea restrîns de arhitecți, a unei pregătiri pentru examenul de admitere ce se desfășoară din inițiativă particulară doar în București, precum și dato-

(Continuare în pag. a IV-a)

Folclorul românesc în peisajul olandez

„Nederlandse Volkedansvereniging” din Rotterdam, o asociație a unor pasionați cercetători ai cîntecului și dansului popular de diferite mealeguri, a organizat în vara aceasta cel de-al VII-lea festival de folclor olandez „Danceza”. Printre invitații a fost și țara noastră, reprezentată la aceasta manifestare internațională de formație de dansuri a Căminului cultural din Stoiceni. Interesul gazdelor pentru cunoașterea bogăției folclorice a altor popoare avem să-i simțim încă din prima zi, prin primirea călduroasă ce ni s-a făcut, atenția cu care am fost înconjuțați. Cu acest sentiment am urcat prima dată pe scena Teatrului de vară „Vondelpark” din Amsterdam. Ansamblul român a debutat cu o suită de dansuri de pe Mureș, care au declansat un ropot de aplauze. Vigoreea „Călușului”, rostat la carera publicului, cîntecul interpretat la nai, veselele melodii argesene au plămădit o atmosferă de voce bună generală. Orchestra a continuat cu o suită de melodii olandeze, „Flora Staccato” și „Clocirlia”, iar apoi dansatorii au intrat în turelul dansurilor olteneste, moldovenesti și muntenești. La sfîrșitul spectacolului, cabinete au fost asaltate. Olandezii volau să vadă îndeaproape costumele, volau să strîngă minile celor 25 de soli ai folclorului românesc.

Au urmat apoi spectacolele de la Vlaardingen, Scherdingen, Rotterdam, Heino, Raalte, Dalfsen, Zwolle. Prețutîndeni am fost primii cu entuziasm. Ziarele centrale și locale au publicat

Eliza VICIĆĂ

(Continuare în pag. a VIII-a)

SUPERFICIALITATEA și aliații ei

ancheta socială

care o trăim. Caracteristica principală o reprezintă însă faptul că ritmul de creștere a competențelor trebuie să-o ia mereu cu cîțiva pași înaintea stadiului prezent al producției, dacă vrem să contribuim efectiv la dezvoltarea accelerată a economiei. Al îndatorirea să cunoști nu numai problemele producției de azi, dar și ale celei de mâine, de peste un an. Asta presupune să te ții la curent cu tot ce e nou în tehnica

Citeva ipostaze ale diletantismului

— Ne mai face încă feste — arată tovarășul Vasile Hobincu, director în Ministerul Industriei Construcțiilor de Masini — superficialitatea, însoțită de teama de a nu părea ignorant, care este și ea o fată de a autenticei incompetențe. Cînd omul cu adevărat competent știe că nu se poate pricepe la tate și de aceea, nu se sîfșește să întrebe, să se consulte cu specialiștii.

„A ști superficial înseamnă a ști inutil și, uneori, chiar păzător” — sublinia încă de acum peste două secole unul dintre marii moralisti francezi.

Victor BIRLADEANU

(Continuare în pag. a VII-a)

„Pe aici TRECE!”

MĂRĂȘTI

de general-locotenent în rezervă Mihai CORBULEANU
general-locotenent în rezervă Emilian IONESCU
veterani ai războiului din 1916-1918

În calea planului strategic al comandamentului Armatei Puterilor Centrale de a scoate din luptă, la mijlocul verii lui 1917, armatele române, de a cotopti întreaga țară și a-și deschide drumul mai departe spre Ucraina și porturile rusești de la Marea Neagră, un prim mare obstacol l-au constituit acțiunile ofensive ale Armatei a II-a române, desfășurate în perioada 11 iulie - 19 iulie în zona satului Mărășești. Aici, eroismul ostașilor români - care își legaseră de această bătălie cele mai ardoare năzuințe privind eliberarea patriei, viitorul lor și al familiilor lor, multe din ele stăruind în zona cotoptă de germani, înfrățirea dezideratului scump al unității naționale - a dat imperiozității germani o grea lovitură, făcându-i să cunoască amărăciunea unei serioase înfringeri.

Socotindu-se din capul locului sigur de reușita planurilor sale de luptă, considerându-se, în mod eronat, în fața acelorasi trupe române, fără experiența războiului, din prima parte a campaniei (1916), feldmaresalul Mackensen dăduse asigurări celor ce-l conduceau la gara din București, de unde pleca la Focșani spre a lua comanda efectivă a armatei Puterilor Centrale, că „peste două săptămâni va fi la Iasi”. Acestei ostentativă siguranță l-a determinat să construiască observatorul de la cota 1.001 de pe Măgura Odobestilor (satul Tarnița) destinat împăratului Wilhelm al II-lea pentru a urmări desfășurarea valurilor de atac ale infanteriei germane și ale escadronelor de ulani, galopînd spre inima Moldovei. După asemenea iluzii și planuri ambițioase, cu atât mai amarnică avea să fie înfringerea.

Încă din luna martie, Marele Cartier General al Armatei române luase hotărârea de a declara o ofensivă care, străpungînd frontul germano-austro-ungar, să ducă la cucerirea văii râului Putna. Reușita acestui plan ar fi aruncat pe inamic în regiunea muntoasă, fără nici o comunicație sau linie de retragere, ar fi nimicuit forțele importante ale acestuia aflate la est de riu, zădărniciindu-l planurile ofensive. Era o misiune deosebit de grea. Armata a II-a română, dispunînd în sectorul ofensiv de 25 batalioane, 6 escadioane și 42 de baterii, trebuia să se angajeze într-o luptă inverșunată cu un inamic tenace, bine dotat tehnic și luptător. În total, pe frontul acestei armate - care se întindea de la Măgura Casinului (cota 1167) la dealul Momila (cota 630) - inamicul avea 21 de batalioane, 33 escadioane, 330 mitraliere, 30 baterii și 180 aruncătoare de mine, constituite în grupul Gerock. De-a lungul frontului adversarului, folosind terenul accidentat și acoperit, își organizase o primă poziție de rezistență deosebit de puternică, constituită dintr-un lanț de centre de apărare care asigurau o continuitate de foc și obstacole. Cele mai puternice lucrări de acest fel se aflau în Poiana Încărcătoarea, cota 536 și platoul Mărăștilor, unde erau amplasate în linie rețea de mine și constituie adăposturi pentru artileria germană și considerate aceste poziții inexpugnabile.

Pentru a nu da inamicului vreun indiciu asupra satului care urma să fie atacat, Comandamentul român a ordonat declanșarea, în ziua de 9 iulie, a unui puternic bombardament de artilerie pe întregul front al Moldovei. În cele două zile cât a durat canoada, de la simplu soldat la general, am asistat cu înfrigurare ordinul de începere a atacului.

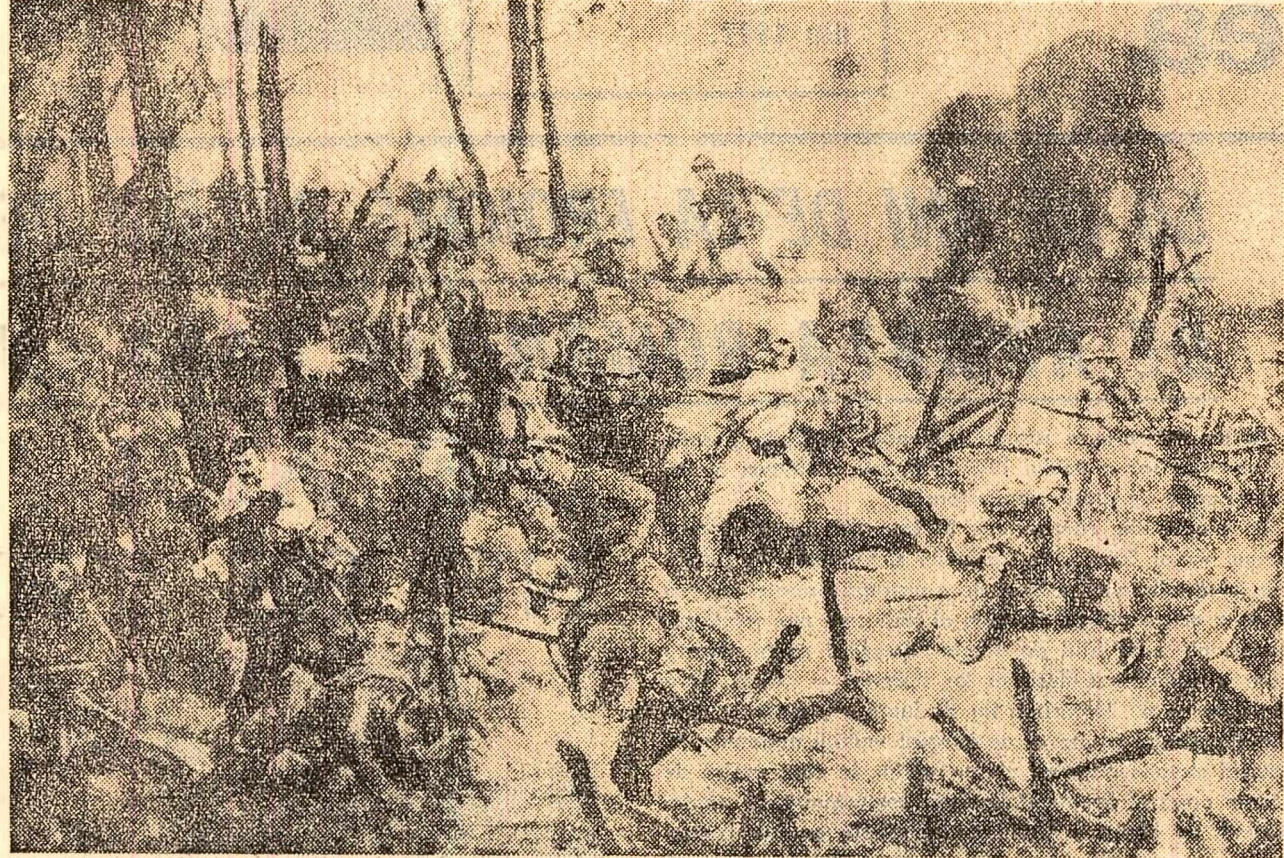
Semnala a fost dat în sfîrșit în noaptea de 10 spre 11 iulie, cînd sub protecția artileriei și a întinerii, ostășii noștri au trecut apa Lîmpeșului și au început să escaladeze dealul Mărăștilor, ajungînd în fața rețelei de sîrmă ale dusmanului. În dimineața zilei de 11 iulie, atacul era în plină desfășurare, intr-un avînt asupra liniei dusmanului, în care s-au putut împotrivi. Văile tinutului Vrancei răsunau de uralele ostașilor noștri. În frunte erau ostașii regimentului 2 Vinători. Ei se aruncă prin două spărturi făcute de artileria noastră în rețelele de sîrmă, sar în tranșeele dusmane, angajîndu-se într-o aprigă luptă corp la corp. În aceste clipe, ei reușeau înălțarea pe alocuri a inaintării lor din batalionul de mînat. După ce au trecut prin patru decenți, sub conducerea maiorului erou Candiano Popescu, pașiseră grîmă la cucerirea vestitei rețete Grivita. La dreapta vițătoarelor se reped argesienii din regimentul 4. Atacînd din flanc cu cuceririle pozitive dusmane de pe înălțimile cotelor 538 și 500, ei usurează sarcina gorjenilor din regimentul 18, care cuceresc primele tranșee de pe dealul Teșutului.

Loviturile combinate ale unităților

române au creat o importantă breșă în dispozitivul inamic de pe platoul Mărăștilor. Abia se ridicase soarele deasupra orizontului, cînd dealul Mărăștilor, cu toate puterniciile lui fortificate, era în întregime sub controlul trupelor române. Simultan, printr-o reușită manevră de învăluire pe la nord, executată de două batalioane din Regimentul 22 Dimbovitza, a fost eliberat satul Mărăști, imposibil de cucerit printr-un atac frontal.

Marele nostru scriitor Mihail Sadoveanu a redat cu multă plasticitate, în ziarul „România” din 30 iulie 1917, atmosfera acestor acțiuni ofensive: „Marti, în zori de ziua, la ora 4, o rachetă se înalță deasupra pădurii la Comandamentul divizei Divizia a 3-a infanterie - n-ai! Curînd, artileria noastră lungi tirul și infanteriștii se zvîrliră înainte. Nu-i mai opri nimic. De mult așteptaseră ei această... A fost o lovitură de trăznet... Zădărnice fură cele două urmări ale inamicului. Veneau amenințătoare ca valurile neoprite regimentele 2 Vinători și 4 Arce... Dintro-dată, după zilele și nopțile de teribilă bombardare, după suferințele morale ale așteptării, lovitura aceasta a infanteriei noastre dezlanță ca furtuna panica în rîndurile vrăjmașilor... cu răcnete nebuie unul începură a fugi spre drumurile de scăpare cu capetele goale, aruncînd armele. Alții înălțau brațele și se constituiau prizonieri în masă, palizi și tremurînd de groază... Pe drumuri, arme, căști, cheșoare... Rămîși și morți îmbulzîți pretutîndu-se.”

Victoriile obținute au creat condiții favorabile pentru dezvoltarea ofensivei spre văile Susiței și Putnei. Dar în timp ce ofensiva Armatei a II-a române era în plină desfășurare, Marele Cartier General se primise ordinul ca operațiunile ofensive să fie suspendate. „Cu tot succesul obținut - se arăta în acest ordin - continuarea operațiilor pe frontul nostru nu este în interesul nostru în această situație de pe frontul orientat”. Armatele ruse erau înfrînte pe frontul din Galizia. La intervenția Comandamentului Armatei a II-a se aprobă continuarea ofensivei în scopul ocupării unei poziții favorabile și solide care să poată servi ca bază pentru dezvoltarea ulterioară a operațiunilor. În zilele următoare, ina-

Mărășești 1917

acucerii de D. STOICA

mical a continuat retragerea generală, urmăriți îndeaproape de trupele noastre care, eliberînd Soveja, Rucărul, Dragoslavele, Negriștii, străvîntușii ascăzii ale vrîncenilor, au ajuns în seara zilei de 18 iulie în Valea Putnei, iar în unele sectoare au depășit acest riu.

Armata română reușise o biruință strălucită. Din punct de vedere strategic, prin ruperea frontului pe o lungime de 30 km și o adîncime de 20 km, a fost destinat grupul de forțe al generalului german Ruiz, ceea ce l-a silit pe inamic să-și aducă rezerve de pe alte fronturi. De fapt, inamicul a trebuit să-și revizuiască întregul plan de atac pe frontul din Moldova, schimbînd direcția eforturilor ofensive proiectate de la est la vest de Siret.

Victoria de la Mărăști a avut, totodată, o influență deosebită asupra morălii trupelor române. Ostașii noștri au văzut inamicul din fața lor cum fugă, cedăză terenul și se predă. El s-a convins că sint în stare să biruie un inamic experimentat în mestesugul războiului și cu o puternică dotare în tehnică de luptă.

Era un adevărat preludiul al marșului eroicilor bătălii de la Mărășești și Oltuz, ce aveau să ne aducă victoria deplină asupra cotoptorilor.

venis în apărare și acest regiment. Venissem tocmă de la postul de comandă al esauonului operativ al Armatei I, pentru a face o recunoaștere în vederea unor remanieri ale dispozitivului trupelor noastre, cînd am fost instigat de declanșarea neașteptată a acestui contraatac fulgerător al infanteriștilor noștri... „fantomele albe”, cum l-a denumit chiar dusmanul, decorează, lepădîndu-și ranile, căștile și hainele porținate la luptă numai în cămăși. Inghozit, inamicul s-a retras cu pierderi grele.

Socoteala „de acasă” a imperialiștilor germani nu s-a potrivit cu cea din țir. Ei atacă zile și nopți în cer, cînd la dreapta, cînd la stînga, cînd în centrul frontului nostru, în speranța că vor găsi puncte mai slabe, dar rezistența de fier, nebanuită și de nebiruit, Valea Susiței, Seci, Ierfa, fectă Mărășești-Cosmești sint apărute cu pretul unor grele lupte. Cad erou comandantii de regimente, de batalioane, comanda companiilor fiind luată de sublocotenenti, a plutonierilor de sergenți.

Peoateala „de acasă” a imperialiștilor germani nu s-a potrivit cu cea din țir. Ei atacă zile și nopți în cer, cînd la dreapta, cînd la stînga, cînd în centrul frontului nostru, în speranța că vor găsi puncte mai slabe, dar rezistența de fier, nebanuită și de nebiruit, Valea Susiței, Seci, Ierfa, fectă Mărășești-Cosmești sint apărute cu pretul unor grele lupte. Cad erou comandantii de regimente, de batalioane, comanda companiilor fiind luată de sublocotenenti, a plutonierilor de sergenți.

Peoateala „de acasă” a imperialiștilor germani nu s-a potrivit cu cea din țir. Ei atacă zile și nopți în cer, cînd la dreapta, cînd la stînga, cînd în centrul frontului nostru, în speranța că vor găsi puncte mai slabe, dar rezistența de fier, nebanuită și de nebiruit, Valea Susiței, Seci, Ierfa, fectă Mărășești-Cosmești sint apărute cu pretul unor grele lupte. Cad erou comandantii de regimente, de batalioane, comanda companiilor fiind luată de sublocotenenti, a plutonierilor de sergenți.

3, 9 și 10 vițătoari s-au aruncat de o glorie nepieritoare. Victoria de la Mărășești a avut o profundă semnificație marcînd un moment crucial în desfășurarea războiului ofensiv al Puterilor Centrale pe frontul românesc. Armata germană se dovedise neputincioasă în fața hotărîrii ostașilor români de a apăra pămîntul patriei. În ordinul de zi dat după aceste lupte, comandantul Armatei I, generalul Eremia Grigorescu, a exprimat împede semnificativ victoria: „La Susița și Siret ați năruit stîrțile eroizante ale sălbatocului dusman, dovedind lumii întregi odată mai mult că „nici pe aici nu se trece”. Aici cunoscu generalul german Mackensen ce este înfrîngerea. Mărășești fu mormîntul iluziilor germane.”

Victoria armatei noastre la Mărășești, la organizarea căreia și-au adus contribuția și ofițerii din mistuna militară franceză, a stîmuit admirație în rîndul aliaților României. „Românii se arăta într-un document al Comandamentului francez - înscris în istoria lumii Siretului, alături de Marna, Yser și Isonzo”. Orasul erou Mărășești a fost decorat cu ordinul „Crucea de război” - de președintele Franței, Paul Deschamps.

În zilele următoare, dusmanul reia atacul, întorcîndu-l trupe proaspete de soc, specializate. În această situație, favorizată și de retragerea în grupul Gerock, de-a lungul frontului, românii au devenit un răspuns: „Ne vom lăsa aici oasele, dar germanii nu vor putea înalță”. „Infrîngerea suferită aici de germanii - scria ziarul „Times”, referîndu-se la victoria românilor de la Mărășești - constituie cea mai serioasă lovitură pe care au primit-o vreodată în orientul Europei!”

Însuși inamicul a recunoscut înaltele virtuți ostășiei ale românilor, înalțul lor simț patriotic. „Rezistența dusmanului, în special a remanierilor - scria generalul Kurt Von Morgen, comandantul Corpului 1 armată german - a fost neobișnuit de îndrîjită și s-a exprimat prin 61 contraatacuri (pe frontul Corpului 1) în timpul celor 14 zile de luptă. Ele au condus mai ales la lupta de baionetă... românii au devenit un adversar demn de respect”. Generalul Von Ludendorff - inițiatorul planului de cotoptre a întregii Moldove - avea să scrie în memoriile sale: „Armata română se întîrse în așa fel încît ne era imposibil să obținem succese strategice”.

Soarta mi-a hărăzit norocul de a fi trăit în rîndurile Armatei I, măreata epopee a Mărășeștilor. Sint fericit că am apucat zilele în care, pe temelia durată de generații trecute, se înalță acum, măret și impunător, edificiul României socialiste.

OITUZ

de general în rezervă Marcel OLTEANU
veteran al războiului din 1916-1918

După numai 48 de ore de la declanșarea ofensivei trupelor lui Mackensen în zona Mărășeștilor, în ceașca sîngeroasă bătălie a Oltuzului, care, desfășurată concomitent cu cea de la Mărășești (24 iulie-6 august 1917) avea să stăvilească, cu jertfe grele ale ostașilor noștri, dar pentru totdeauna, puihoții trupelor germano-austro-ungare spre Moldova.

Străpungerea de la Oltuz fusese încredințată Grupului de armată comandat de generalul Gerock. Misiunea sa era de a atrage și fixa rezervele române, depărțîndu-le de cîmpul bătăliei de la Mărășești, și de a întoarce întreaga apărare a Armatei a II-a, printr-o înaintare viguroasă și rapidă pe valea Trotuzului. Efortul principal se făcea în lungul cîmpului Oltuzului, vizînd ruperea frontului și ocuparea Onestiilor. Reușita ofensivei dusmane ar fi însemnat pentru noi deopotrivă un dezastru strategic, politic și economic, deoarece valea Trotuzului constituia principala arteră de comunicație și aprovizionare a armatei române și ruse și singurul rezervor de bozități minerale de care mai dispunea țara.

Furtuna se dezlanță la 26 iulie. În zorii zilei se abătui asupra pozițiilor Corpului IV un bombardament infernal. Către ora 7, văile Sărănicului, Oltuzului și Casinului răsunau încă de glasul tunului, iar pe ostențurile munților, trupe austro-ungare se îndesau, grabite să coboare spre Trotuz.

Sub presiunea puternică a inamicului, linia frontului Armatei a II-a a fost împinsă, în primele zile ale bătăliei, în direcția dealului Muncel, ocupînd centrul din lungul văii Oltuzului, fiind menținută însă la cîlele două flancuri. Pentru fiecare palmă de pămînt pe care înainta, inamicul a plătit scump. Sub ploaia de gloanțe și proiectile, trupele noastre rezistă, încercînd imposibilul pentru a bara calea cotoptorilor către Trotuz. Astfel, resturi ale diferitelor unități ale noastre, adunate pe dealul Cosna, încearcă un contraatac în direcția dealului Muncel, ocupat de inamic, care nu reușește însă. Aici, în fața unei companii, căpitănatul regimentului 16 Suceava, care fusese aproape desființat, cade cu un vițez secretat de mitraliere, arînd soldații, în românește: „Înainte, băieți, mereu înainte!”

În zilele următoare, dusmanul reia atacul, întorcîndu-l trupe proaspete de soc, specializate. În această situație, favorizată și de retragerea în grupul Gerock, de-a lungul frontului, românii au devenit un răspuns: „Ne vom lăsa aici oasele, dar germanii nu vor putea înalță”. „Infrîngerea suferită aici de germanii - scria ziarul „Times”, referîndu-se la victoria românilor de la Mărășești - constituie cea mai serioasă lovitură pe care au primit-o vreodată în orientul Europei!”

În acest timp, sub ploaia de foc, cele patru companii ale vițătoarelor de munte, angajînd lupta la baionetă, slunau dusmanul din tranșeele care străzau Dealul Ciresoia. Ostașii se depuși a produs în rîndurile inamicului și atacul ostașilor Regimentului 2 Grăniceri în sectorul de sud al Armatei a II-a. O ultimă încercare de a străpunge frontul, făcînd inamicul în ziua de 9 august. Este însă definitiv tînut pe vițoazele dinaintea văii Trotuzului.

Victoria de la Oltuz a usurat libertatea de mișcare a Armatei I române la Mărășești, contribuind la schimbarea soartei războiului.

Generațiile de astăzi și de mîine trebuie să cunoască prețul duros al acelor sîngeroase înclășări cu inamicul. Fierderile totale ale trupele noastre, în bătălia Oltuzului s-au cifrat la aproximativ 14.000 de oameni - morți, ranți și disperați. Numai Divizia 6 de cavalerie a pierdut în luptă 80 la sută din efectivul său. Regimentele și batalioanele noastre au fost decimate. Multă fiică au înălbit cu oasele lor platurile și creștele ce se întînd între Măgura Casinului și rîul Doftana. Ci-militrele din Bahna Nicorești, Marzinea, Grozești, Bogașeni, Tîșești, Păstrănceni pline de cruci înscrise de vreme, sint o mărturie a spiritului de sacrificiu al ostașilor noștri. Se pune în mod firesc întrebarea: cum se face că militaristii germani, războinici neîncrecuți, dispunînd de vreme, sint o mărturie a spiritului de sacrificiu al ostașilor noștri. Se pune în mod firesc întrebarea: cum se face că militaristii germani, războinici neîncrecuți, dispunînd de vreme, sint o mărturie a spiritului de sacrificiu al ostașilor noștri.

MĂRĂȘEȘTI

de general în retragere Iacob ZADIC
veteran al războiului din 1916-1918

Prin durată, amploarea și intensitatea ciocnirii, bătălia din cîmpul Mărășeștilor l-a înscris în istoria principală de-a lungul văii Siretului (unde avea să se desfășoare bătălia de la Mărășești) și de-a lungul văii Trotuzului (unde avea să se desfășoare bătălia de la Oltuz), să prindă într-un cîlește Armata română. Realizarea acestui plan ar fi însemnat dezastrul celor mai importante forțe militare ale frontului român. În vederea ofensivei, grupul de armate ale feldmaresalului Mackensen a fost înălțat cu cîteva divizii aduse de pe alte fronturi. Armata IX-a, destinată să acționeze la vest de Siret pe direcția Focșani, Mărășești. Adjud, era alcătuită din 11 divizii (din care două austriece și restul germane), cuprînzînd 102 batalioane de infanterie, 24 companii de pionieri, în escadronare de cavalerie, 1 escadrilă aviație. Armamentul ei era foarte puternic: 1135 mitraliere și o artilerie formată din 865 guri de foc de diferite calibre. Acestor forțe li s-au opus, între 6 și 22 august, 11 divizii de infanterie aliate (din care 6 române), 3 1/2 divizii de cavalerie (din care 2 1/2 române), 128 baterii de cîmp 26 baterii grele, un grup aerod. Datorită faptului că multe din unitățile de infanterie ruse erau înscris cu efectivele înjumătățite, raportul de forțe era favorabil germanilor. Am participat ca șef de stat major al Armatei I române - căreia, alături de Armata a II-a, l-a revenit sarcina de a înfrînta pe inamic și a zădărnici planurile lui am-

bitioase - la pregătirea și desfășurarea primei părți a bătăliei de la Mărășești. Ostașii noștri au văzut inamicul din fața lor cum fugă, cedăză terenul și se predă. El s-a convins că sint în stare să biruie un inamic experimentat în mestesugul războiului și cu o puternică dotare în tehnică de luptă.

Într-o zi de luptă, am văzut în fața noastră un grup de soldați germani care se aruncă în luptă. Ei erau înscris cu efectivele înjumătățite, raportul de forțe era favorabil germanilor. Am participat ca șef de stat major al Armatei I române - căreia, alături de Armata a II-a, l-a revenit sarcina de a înfrînta pe inamic și a zădărnici planurile lui am-

bitioase - la pregătirea și desfășurarea primei părți a bătăliei de la Mărășești. Ostașii noștri au văzut inamicul din fața lor cum fugă, cedăză terenul și se predă. El s-a convins că sint în stare să biruie un inamic experimentat în mestesugul războiului și cu o puternică dotare în tehnică de luptă.

Anniversarul marile bătălii desfășurate acum o jumătate de veac la Mărăști, Mărășești, Oltuz, întreaga noastră popor aduce priinos de recunoștință celor care nu și-au preocupat viața pentru a apăra pămîntul strămoșesc, independența patriei. Jertfele lor, jertfele dăruite cu abnegație de generațiile de înaintași, au pus temelie traică statului național român - unitar, independent și suveran. A duce mai departe bogatele tradiții de luptă pentru libertate ale poporului nostru, a fi mereu la înălțimea lor in-

seamnă a consacra toate forțele opereii mărețe ce se înalță astăzi sub conducerea Partidului Comunist Român, continuatori luptelor seculare pentru neatințare și progres social, a face mereu mai înalțorii și a sta de strajă vigilență pămîntului sacru al patriei stropit din belșug cu singele eroilor neamului, a obține noi și noi izbînzii în desăvîrșirea construcției socialiste, spre prosperitatea și fericirea scumpei noastre patrii, România socialistă.

pagina economică

„REÎNTINERIREA“ TEHNICII AMPLIFICĂ SURSELE RENTABILITĂȚII

Pentru a asigura o înaltă rentabilitate și productivitate a muncii, obținerea unor indici maximi de utilizare a mijloacelor tehnice, se impune, în fiecare întreprindere, modernizarea sistematică a producției, cunoașterea aprofundată și aplicarea tehnologiei moderne. Tocmai pe această temă am purtat o discuție la fabrica „Industrial“ din Oradea, cu tov. Aurel NEGRU, inginerul șef.

— În prezent, cum se desfășoară aprovizionarea cu materia primă?

— Paradoxal, dar aprovizionarea cu coceni merge defectuos. Trustruile Gostai și IRUPA Crișana, Cluj și din alte regiuni vecine, dispun de mari cantități de coceni, pe care le folosesc drept combustibil sau le lasă să se degradeze. În schimb, noi ducem o lipsă acută a acestei materii prime, deosebit de valoroasă pentru întreprindere. Cunoșcând că Ministerul Petrolului, ca principal beneficiar, are mare nevoie de furfural, ar trebui ca organele centrale de resort să impulsioneze și să asigure un ritm constant în aprovizionarea cu coceni.

— Citeva cuvinte despre influența tuturor acestor intervenții asupra indicatorilor de plan și despre proiectele viitoare în acest sens.

— Mai înainte, aș dori să pre-

cizez și alte intervenții tehnice și tehnologice: reasezarea fluxului de producție la secția de decojire, automatizarea centralei de distribuție a apei, recuperarea indirectă a căldurii din condensate. Fără a se folosi vreun leu ca investiții, s-au obținut astfel economii constante anuale de sute de mii lei. Lună de lună, s-au realizat sistematic principii indicatori de plan, la sfârșitul primului semestru din acest an având depășiri de aproape 3 milioane lei la valoarea producției globale și de 4,6 milioane lei la producția marfă. Efectul măsurilor aplicate în cadrul organizației științifice a producției și a muncii se relevă și prin creșterea puternică a productivității muncii pe salariat care, la finele anului acesta, va ajunge la 653.000 lei, cu un spor substanțial în comparație cu 1966.

Ne străduim ca în perioadele următoare să materializăm studiile privind înlocuirea pământului decolorant cu un oxid metallic care va proteja mai bine substanțele fiziologic active din ulei, îmbunătățindu-i caracteristicile. Rezultatele din laborator au dovedit că noua soluție va da uleiului o culoare frumoasă de galben-lămie, îndepărtând orice gust străin și asigurând dublarea stabilității în timp a produsului. Ne preocupăm, de asemenea, mărirea în continuare a randamentului la secția de furfural, prin identificarea unor parametri stabili la variațiile de calitate ale materiei prime vegetale, evitându-se astfel irrosirea acesteia și asigurându-se valorificarea ei superioară.

Ion PITICU
coordonatorul „Științei“

Repere importante în organizarea fermelor de stat

Reorganizarea activității de producție din unitățile agricole de stat nu-i un proces ușor, lin, fără asperități. Crearea întreprinderii agricole nu înseamnă pur și simplu însumarea mecanică și asimilarea mai multor unități la un loc, ci constituie o acțiune de mare răspundere în cadrul căreia trebuie să se țină seama de mai multe aspecte. Cele înfăptuite în cadrul întreprinderii noastre sunt concludente. De la o suprafață de 4.600 hectare s-a ajuns la 14.500 hectare, iar fondurile fixe însumează circa 80 milioane, față de 24 milioane cât avea în vechia formă. Unirea mai multor unități cu individualități proprii, mod de conducere și stil de muncă deosebit, creează anumite perturbații dacă acest proces nu este bine coordonat. Acest fapt ne-a condus la ideea de a expune unele păreri personale reieșite din procesul de reorganizare a activității din unitate.

Achiziția de reorganizare trebuie să aibă în vedere continuitatea nestin-

gherită a procesului de producție în toate sectoarele de activitate. De aceea ea trebuie începută cu organizarea fermelor, asigurarea dotării acestora cu mijloacele de muncă necesare și apoi trecut la celelalte aspecte ale cadrului organizatoric din unitățile agricole de stat. La Lehiu, această acțiune a cunoscut în timp cu încredințarea însăși a primumului și întreprinderii noastre sint concludente. De la o suprafață de 4.600 hectare s-a ajuns la 14.500 hectare, iar fondurile fixe însumează circa 80 milioane, față de 24 milioane cât avea în vechia formă. Unirea mai multor unități cu individualități proprii, mod de conducere și stil de muncă deosebit, creează anumite perturbații dacă acest proces nu este bine coordonat. Acest fapt ne-a condus la ideea de a expune unele păreri personale reieșite din procesul de reorganizare a activității din unitate.

Achiziția de reorganizare trebuie să aibă în vedere continuitatea nestin-

predă sectorului mecanic al întreprinderii, în vederea redistribuirii lui în cadrul întreprinderii, fie altor unități. Problema predării utilajului la ferme trebuie bine gândită. Unii șefi de fermă, dintr-o economie greșită înțeleasă au reținut un număr minim de utilaje. S-a văzut ulterior, în timpul lucrărilor, că această tendință este greșită. La începerea anurilor lucrării, în special la recoltatul furajelor, utilajele reținute de ferme s-au dovedit insuficiente, solicitându-se altele de la sectorul mecanic.

O mare însemnătate prezintă organizarea, în cadrul întreprinderii, a sectoarelor de lucru: aprovizionare, desfacere, mecanic și sectorul economic. În special sectorul desfacere și aprovizionare trebuie să preia sarcinile din mers, încât șefii de fermă să fie degrevați de sarcina asigurării aprovizionării și desfacerii producției. Contractele încheiate alți pentru aprovizionare, cit și pentru desfacere trebuie realizate, asigurându-se livrarea producției în ritmul stabilit prin contracte. În cadrul întreprinderii agricole de stat Lehiu s-a asigurat, încă din prima fază, un stil nou de muncă între șefii de fermă și sector. Solicitățile săptămânale ale fermelor pe linie de desfacere și aprovizionare au fost rezolvate prin acest sector, creându-se condiții bune pentru livrarea laptei la I.C.I.L., predarea grului la bazele de recepție, asigurarea aprovizionării cu cele necesare fermelor.

Sectorul mecanic a asigurat continuitatea funcționării utilajelor necesare lucrărilor de recoltat, precum și a celor necesare campaniei de înălmânțări. În prima fază de lucru sectorul mecanic a urmărit, în mod deosebit, punerea la punct a utilajului de recoltat păioasă, ceea ce a contribuit la funcționarea lui în condiții bune. Considerăm că reorganizarea propriu-zisă a atelierelor mecanice să fie făcută după depășirea perioadei acestor lucrări. Sint unele aspecte care trebuie rezolvate într-un mod nou. Sectorul economic să-și unifice evidența, prelundu-te toate compartimentele existente la vechile unități. Nu trebuie neglijate unele aspecte mai mărunte: predarea gestiunilor, verificarea realității și calității tuturor bunurilor nepreluate de fermă, asigurarea depozitării și preluării arhivei unității; cărțile de muncă vor trebui să fie operate la zi de către vechile unități pentru toți salariații și apoi predate noii întreprinderi.

Considerăm că unele din aspectele amintite mai sus, rezultate din primele luni de activitate ale întreprinderii agricole de stat Lehiu, vor ajuta pe conducătorii noilor ferme și întreprinderi să rezolve mai bine sarcinile ce stau în fața acestor importanți sector al agriculturii socialiste.

Ing. Ștefan ZAINEA
director,
Întreprinderea Agricolă de stat
Lehiu, regiunea București

Ing. Ion TIMIS
cercetător, Institutul central de cercetări agricole

Tribuna experienței înaintate

— Cum se încadrează „cucerirea“ noului tehnic și tehnologic, aplicarea lui concretă, în ansamblul eforturilor pentru organizarea științifică a producției și a muncii?

— În mod organic, adică împletindu-se strins gândirea tehnică și tehnologică cu cea matematică și economică. Am pornit de la considerentul că, nefiind static, orice proces de producție suferă, în decursul timpului, o uzură morală o depreciere calitativă parțială. „Reîntinerirea“ lui, adică îmbunătățirea sistematică a parametrilor tehnico-economici este, deci, o necesitate stringentă. Ce că stau la îndemână? Cea mai comodă este solicitarea unor fonduri de investiții. De fapt, un timp și în fabrica noastră s-a susținut de către unii tehnicieni drept soluție pentru „reîntinerirea“ procesului de producție, înlocuirea instalațiilor „moderne“ prin cumpărarea altora noi. Nu puteam fi de acord cu ea. Studiindu-se temeinic cuceririle tehnice moderne în domeniul producției uleiurilor, colectivul special format de ingineri și tehnicieni a propus măsuri concrete de introducere a tehnicii noi în punctele cheie ale întreprinderii, dar fără a face apel la fondurile de investiții. Ca urmare, la sfârșitul lui 1967, producția fizică de ulei brut a fabricii va fi cu 100 la sută mai mare decât în 1960, fără a se folosi un leu investiție.

— Din documentarea efectuată în uzină se desprinde că ați pus accentul, în principal, pe utilizarea intensivă și extensivă a utilajelor, modernizarea lor, mecanizarea proceselor de producție și automatizarea unor instalații sau grupuri de mașini.

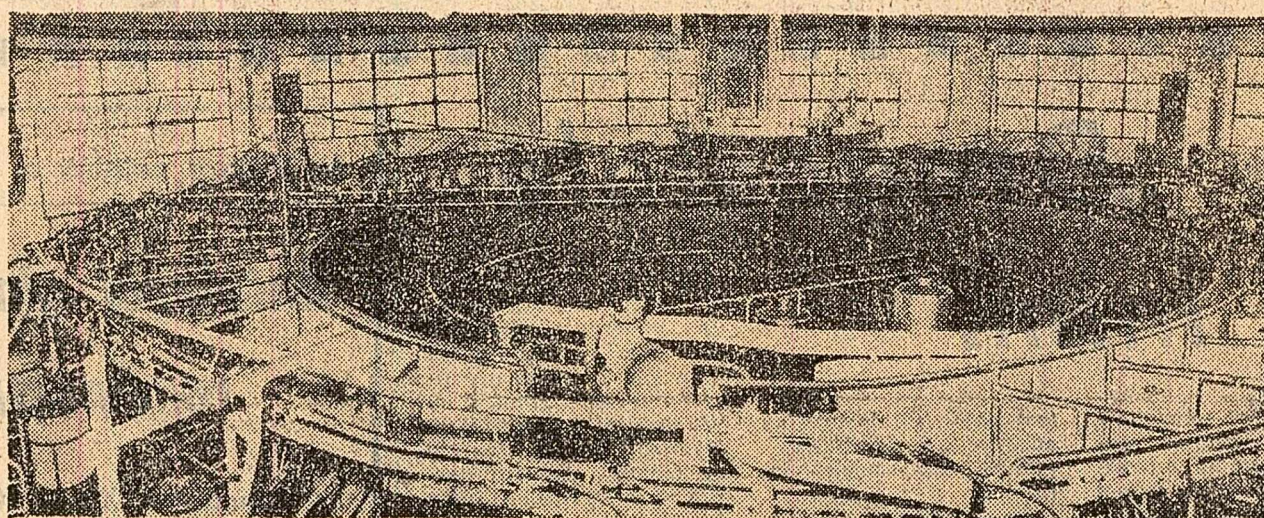
— Am pornit cu organizarea unui laborator de automatizare, care a avut un rol deosebit în mecanizarea (90 la sută) și automatizarea (80 la sută) procesului de producție în întreprindere. Să luăm de exemplu, secția de presare a semințelor. Inițial, ea nu a fost dotată cu aparatură de automatizare și semnalizare tehnologică. Trezind la studierea posibilităților de realizare a acestor imperative, colectivul de ingineri și tehnicieni amintit și-a finalizat activitatea prin aplicarea cu forțe proprii a o serie de perfecționări tehnice radicale. S-au automatizat astfel urmărirea încercării maxime a preselor mecanice și semnalizarea „golurilor“ de alimentare, a nuntarea scăderii temperaturii la procesul de prăjire a miezurilor

semințelor de floarea-soarelui, precum și menținerea unui nivel constant al miezului în prăjitoare. Acum, este în curs de terminare automatizarea decantării și filtrării uleiului brut. Precizez, totuși, s-a conceput și construit la noi în fabrică, reușind astfel să mărim capacitatea secției de uleiuri brute, în final, cu peste 3 milioane lei. — Am aflat că una din problemele majore pe care le-a ridicat activitatea fabricii a fost rentabilizarea secției de furfural...

— Prin proiect, instalația de fabricare a furfuralului a fost proiectată pe folosirea ca materie primă a coajei semințelor de floarea-soarelui, rezultat din procesul de extragere a uleiului vegetal. Pe măsura îmbunătățirii soiurilor de floarea-soarelui, însă, a crescut considerabil conținutul de ulei în semințe, diminuându-se proporțional cantitatea de coajă. În acest mod materia primă era tot mai greu de găsit și am fost obligați ca la secția de furfural să se reducă planul de producție cu o sută de tone sub capacitatea anuală. Ca urmare, acest produs a devenit nerentabil. Nu puteam însă admite perpetuarea acestei stări de lucruri. De aceea, pornind de la necesitatea furfuralului pentru economia națională, în fabrică s-a constituit un colectiv de ingineri și chimiști, cu sarcina expresă de a găsi soluții pentru rentabilizarea produsului și asigurarea materiei prime. Prin măsurile imediate aplicate s-au redus cu 20 la sută pierderile la prețul de cost, fără a se reuși însă rentabilizarea integrală. După alte două luni de căutări și încercări de laborator s-a găsit, în fine, „soluția salvatoare“.

— folosirea în combinație a cocenilor de porumb, un produs vegetal ieftin și din abundență. Randamentul obținut în fabrică este cu 2 la sută mai mare decât cel realizat la prelucrarea coajei de floarea-soarelui. În același timp, productivitatea pe utilaj a crescut de la 87,5 kg furfural în 1966 la 100 kg, realizat în luna iulie a c. Totodată consumul de abur s-a redus cu 1,8 tone pe tona de furfural, atingându-se astfel nivelul parametrilor mondiali. Scotăm ca pînă la finele anului să realizăm o producție suplimentară de cel puțin 50 tone furfural, reducând pe această cale importul. Acum, eficiența economică a acestui nou procedeu este de peste 1.800.000 lei anual, lucrările necesare introducerii noului procedeu tehnologic fiind făcute de noi cu ajutorul fondurilor de mică mecanizare.

„Tabloul de comandă“ în zootehnie

La 15 kilometre de Capitală, pe șoseaua spre Giurgiu, se află complexul de creștere a vacilor pentru lapte a întreprinderii agricole de stat „30 Decembrie“.

Prima caracteristică a acestei „Fabrici de lapte“, cu o capacitate de 1120 de vaci, este înaltul grad de automatizare. Prepararea și administrarea furajelor, mulsul și evacuarea gunoșului se fac mecanizat și automatizat. În final, când toate gradurile vor fi populate, va fi necesar un personal direct productiv de numai 22 de muncitori calificați. Pe scurt, cum se fac principalele lucrări Pregătirea și distribuția la grajduri a furajelor sint comandate de la un tablou central. Print-o simplă apăsare de buton, lucrarea — care constituie

invitește încet și are 35 de cusețe, în fiecare dintre ele intrind cite o vacă.

Înainte de muls, ugerul vacilor este spălat cu apă caldă și șters cu prosoape curate. Apoi, print-o apăsare pe o pedală se ridică o pară și fiecare vacă pătrunde într-o cuseță de pe platforma de muls. Aici, paharele de la aparatul de muls sint atase la uger. În timpul acesta, platforma se învârtă încet; o rotație are loc în 9 minute și 33 secunde. Viteza de rotație este reglabilă, în funcție de timpul de muls, calculat după producția fiecărei grupe. Cantitatea de lapte pe fiecare vacă și la fiecare mulsare este măsurată exact.

La încheierea unei tur, cusețele ajung rînd pe rînd în dreptul unei

porți ce se deschide în mod automat. În acel moment, vacile se grăbesc să iașă spre interiorul rotolactorului, intră într-un gang în spirală ce duce la sala unde li se administrează nutrețuri combinate concentrate. Mijlocul acestei săli este ocupat de o instalație cu buncăre, iar de o parte și de alta o vacă vine aici și introduce capul print-o porțită ermetică furajul. De la un tablou de comandă, fiecare vacă și se administrează rația de concentrate stabilă.

Datorită înaltului său grad de automatizare, după intrarea în funcțiune cu întreaga capacitate a complexului, aici se va obține o producție sporită și la un preț de cost redus.

Ing. Em. ALBULESCU

(Urmare din pag. 1)

lucrului în secție. Mai ales că turnătorii de fontă constituie pentru uzină un „punct nevralgic“. În același timp, nu putem fi de acord nici cu anumite măsuri stabilite ad-hoc de conducerea uzinei, chipurile pentru desorganizarea lucrurilor de muncă. Ne referim mai ales la introducerea procesului de formare și în schimb de noaptea, sistem care nu este practicat — din motive bine întemeiate — aproape nicăieri în țara noastră. „Munca formatorului se aseamănă întrucuiva cu cea a sculptorului, este de o mare finețe și cere o atenție deosebită — remarca maestrul Petre Cigoreanu. Or, lucrul în schimb de noapte, la lumina artificială, și ea insuficientă, nu dă randamentul scontat, nu este de calitate“.

Organizarea lucrurilor de muncă de la turnătorie, nemijlocit legată de creșterea capacității de producție a acestei secții, mai este deci, pentru conducerea uzinei arădene, o ecuație cu multe necunoscute.

Am continuat ancheta în secția prelucrării mecanice, unde am desprins alte concluzii revelatoare. Cronometrarile efectuate la șapte locuri de muncă din secție au relevat că timpul de lucru este utilizat aici în proporție de 96,6 la sută. La prima vedere, pierderile de timp determinate — circa 17 minute într-un schimb — par neglijabile. Ele influențează însă într-o proporție importantă volumul producției, nivelul productivității muncii. Cu atât mai mult cu cât fotografiarile și cronometrarile s-au făcut la mașinile-unelte care produc repere pentru strungul S.N.

400 — ce se fabrică în serie mai mare în perioada respectivă — și în condiții de aprovizionare bună cu materiale și piese. O extindere a fotografiarilor la toate locurile de muncă din secție și în decade diferite ale lunii ar da o altă imagine a utilizării timpului de lucru, mult mai nesatisfăcătoare.

Nu am vrea să se înțeleagă că

LOCUL DE MUNCĂ

în secție lipsește spiritul organizatoric, că punctele de lucru — aici strict delimitate prin zona de deservire a unei mașini-unelte — s-ar afla în stare de dezordine. Dinpovriva? Observații sit de sumare asupra organizării lucrurilor de muncă din atelierul de la uzina „ochi“ nu oferă imaginea bucurăriei unei gospodării ordonate și harmice. Spațiul afectat fiecărui strung, fiecărei freze sau mașini de găurit este judicios folosit. Dulapul cu scule, mesele sau rafturile pentru reperele ce urmează a fi prelucrate și pentru piesele finite sint așezate la îndemina muncitorului, nu-l obligă la mișcări inutile și greoaie. O bună așezare a pieselor și

sculelor contribuie la reducerea timpului auxiliar, care în multe cazuri are o pondere însemnată în timpul total normat.

În acest cadru general favorabil, apar însă stridente care ies din comun. Ele sînt dar locuri prin discrepanța vizibilă față de ordinea de la punctele de lucru vecine. Am urmărit citva timp, împreună cu

adjunctul șefului secției uzinei, Ing. Zoltan Lengyel, modul în care lucrează rotunjitorul Gheorghe Iles, de la atelierul de roți dîntate. În dreptul minții stîngi era instalat, ca peste tot, raftul pentru piese. Raftul era însă plin de „ochi“, cu repere prelucrate. Muncitorul lua piesele de jos, dintr-o parte laterală; tot acolo le aranja după uzinare. Mișcări obositoare, inutile, care-l „mănîncă“ din timpul de muncă. La alte puncte de lucru grămăzi mari de șpan împiedică muncitorii să se deplaseze în voie în spațiul din jurul mașinii. Șeful secției ne explică:

— Consider că fluxul tehnologic n-a fost peste tot studiat și nu s-au

apreciat bine întotdeauna suprafețele necesare pentru depozitarea producției. Sint situații cînd depozitarea pieselor mari încurcă buna desfășurare a lucrului și creează unele pericole de accidente.

Referindu-se tot la anumite elemente, frîm în calea realizării unei productivități sporite, maestrul Ion Moldovan și Gheorghe Bogdan au adus în discuție problema asigurării lucrurilor de muncă de la uzină și scule și dispozitive. Pe o hîrtie ne este schitat drumul pe care trebuie să-l parcurgă un muncitor pentru a-și procura S.D.V., urle și documentația tehnologică necesară. Desenele de execuție, verificatoarele, sculele generale și dispozitivele trebuie luate din tot atîttea culturi diferite ale secției. Se pierd astfel minute prețioase din timpul de muncă.

Înginerul șef al uzinei ne relatează mai înainte că se află în studiu organizarea unei ascensorii centrale de scule, care să rezolve definitiv problema S.D.V.-urilor. Este, de altfel, o propunere mai veche a muncitorilor de la uzină și ea se cuvine să fie cit mai repede tradusă în viață.

Am încheiat ancheta noastră în secția montaj acolo unde se finalizează producția, de unde ies cunoscutele strunguri de concepție modernă fabricate la uzina arădeană. În acest zi (28 iulie), hala de montaj părea un câmp de bătălie. O aglomerație de strunguri și subsambele, de oameni care se încurcă reciproc în muncă Șeful secției, Ing. Emil Ciobanu, ține să ne precizeze că situația, de

fapt, nu este concludentă, deoarece ne aflăm la sfîrșit de lună. Sint ultimele zile ale „asaltului“ ce se dă pentru realizarea a aproape două treimi din planul producției marfă pe luna iulie.

Organizarea superioară a locului de muncă presupune nu pe ultimul plan asigurarea continuității producției și a unui ritm normal de lucru de-a lungul întregii luni, fără elape „de vîr“ și de relaxare. Această cerință esențială a organizației producției moderne este însă nesocotită de multă vreme de conducerea uzinei. Crearea unui decalaj sensibil între uzina și montaj, lansarea judicioasă în fabricație a pieselor prelucrate la cald și mecanic, perfecționarea fluxului de montaj — iată câteva pirghii, cunoscut de altfel în uzină, care trebuie puse în acțiune cu perseverență pentru îmbunătățirea ritmicității producției.

În țări cu industrie dezvoltată, organizarea locului de muncă constituie un important obiectiv al cercetării științifice. Strîns legat de aceasta, o mare amploare capătă studiile de ergonomie și psihologie a muncii, prin care se urmărește adaptarea condițiilor de muncă — mașini, instalații, mediul ambiant — la posibilitățile reale de muncă ale omului. Tocmai de aceea, în cadrul acțiunii de perfecționare a activității productive, în curs de desfășurare se cer adîncite studii și analize legate de organizarea rațională a acestei verzi de bază a producției, încît fiecare muncitor, la locul său de muncă, să lucreze cu o productivitate tot mai înaltă.

Finanțe și credit

nr. 7-1967

Revista publică, la rubrica „Organizarea științifică a producției și a muncii“, articolele: „Revoluția științifică-tehnică contemporană și organizarea modernă a producției“ de C. Bărbulescu; „Prin îmbunătățirea organizării producției și a muncii. La creșterea eficienței activității întreprinderilor“ de P. Vlăduț.

La rubrica „Creșterea rentabilității — obiectiv principal în activitatea economică“ apar articolele: „Mai multă atenție reducerii consumului de metal“ de Gh. Vasilescu și M. Calman; „Valorificarea maximă a rezervelor existente în întreprinderi“ de I. Petrescu.

Rubrica „Eficiența investițiilor“ cuprinde articolele: „Determinarea termenului normal de recuperare a investițiilor“ de V. Calomfirescu; „Eficiența economică sporită investițiilor din agricultură“ de Al. Ștefănescu.

La rubrica „Controlul existent — eficiența sporită“ sint publicate articolele: „Controlul financiar intern în spiritul realizării sarcinilor de export“ de C. Cîlcioacă; „Creșterea precupărilor pentru folosirea judicioasă a fondurilor valutare“ de I. Petrescu; „Răspunderea administrativă — mijloc de întărire a disciplinei financiare“ de C. Banu și I. Kirmaier.

Revista mai cuprinde rubricile: „Puncte de vedere“, „Schimbul de experiență“ și „Răspunsuri la întrebările cititorilor“. De asemenea, ca anexă apare suplimentul revistei „Acte normative și dispozitii privind finanțele și creditul“.

Delta

fierturite

reportaj de TRAIAN COŞOVEI

E aproape amiaza, căldura începe să se anune. Vaporul pescăresc e lipsit de umbră. Apa canalului parcă fierbe, peste îndreptarea de stufări marunte joasă, fierbinte invizibilă canalul dogoreşte mai rău decît asfaltul. Puntea vaporasului frige în imensitatea Deltei sintem cu vaporul cu tot cu un purice de apă pe care soarele îl poate sîrîi. Nu înţelegem de ce comandă, după o fărîmă de umbră şi după cum se mută umbra pe coturile canalului. Echipajul — alcătuit din cei trei flacă — e tăcut, răbdă cu înverşunare mută căldura. Remorcăm un barcă încărcată cu gheaţă şi, legate de barcă, două bărci, cîteva pescari care se mută cu pescuitul de la Peritoasa la Perisor. Am observat încă de la plecarea un pescar tînăr, ars de soare, tuns scurt, stînd în picioare, la cîrmă, în bărcuţa, rozanat în vînt — şi acum, cu toată arşiţa care ne doboră, continuăm să-l privim şi să-l admirăm cum stă în acolo, în picioare, nemiscat, cu capul descoperit — şi parcă îi face plăcere — sau o deosebită cinste! — să stea nemiscat, înalt, desoprit în potopul de soare. „Îl vezi pe flacău-şla? De cînd am plecat stă aşa!... „L-am văzut de mult! — îmi răspunde Piff — fiul meu. Flacău! Stă de ceasuri întregi nemiscat, izbucneşte parcă din vilvaia uriaşă, înfruntă cu întreaga lui înfăţişare înmăscata albă, scîpătoare. Apa Dranovului pare, după un timp, să rece şi adînc. Trece prin dreptul imensului ghol. Dranov, vestit în crapul cel mai bun din lume. Canalul trece pe lângă el — o mină de stuf, un foşnet abia auzit ne departe de el. Apare şi dispare după stufări — albastru, imens, adînc. E o mare şi mai avem pînă la Perisor încă două ore bune de mers pe arşiţă. Era înţeles să rămînem la Dranov! Camerele acelea mari din cabana de la Dranov! Umbra de la Dranov! Săciile, sîrăurile cu flori de la Dranov! Toate lucrurile acele — şi chermana, şi cabana, şi ghetările, şi camerele, şi grădiniţele cu flori — totul acolo e făcut mare, urias, masiv, durabil — anume parcă să tîna umbră, să ocrotească. Înăsa la Dranov, sub săciile, la Dranov la umbra chermanalei, cine îşi închipia un pic de săci — acest fel de a fi cald în Delta! Obişnuţi, vaporul cu cei trei oameni ai săi — un echipaj sîhastru — străbate acest itinerar pe răcoare, pînă pe la orele unsprezece. Dar astăzi, din pricina unor lucruri neprevăzute, a întîrziat.

Cu toată dezlănţirea amiezii, Delta îşi păstrează frumuseţea, măreţia — de data asta o măreţie nimicitoare. Înţindere neclintită, enigmatică, orbitoare; zăre neşfîrşită, cu nesfîrşite profilări încoşate, învăluite în mister. Flacău! Acest neclintit în potopul de soare, călătorind înecabil dintr-o parte în alta a mării, călînd un pescuit mai bun. Continuăm să ne uităm la el — poate fiinţa noastră istovită primeşte o anumită energie din înfăţişarea lui, cum se vede, nemiscat, nepăcător. Soarele bate acum numai în ochii noastre — parcă ar fi ciocane de zeci de tone — şi este de mirare cum atîta dezlănţire de energie se produce în alta linişte. Cabina vaporasului nu mai are nici o umbră. Capitanul vaporasului ne îndeamnă să coborîm în barcă, dar după un timp, după o coborîre — sistem ferit de razele soarelui. În fundul hambarului e un pat de scînduri, cu o rogojină. Ni se pare că sintem în ra... Părăsim canalul Dranov şi intrăm în dreptul, pe canalul Perisor, lăsat prin stufăriile mărunte, învenţite, mai înguşi şi cu celălalt capăt pierdut în imensitatea orbitoare. Se zăresc pe deasupra stufării uriaşele lacuste de fier — drăgile — cu ciocurile înfipte în valuri de nisip; se văd liniile scîntietoare de nisip şi apă ale canalelor tăiate în învenţita, asa cum s-ar vedea în lună sape pe planeta Marte — sau prin ochiul de cobalt, în interiorul unui furnal în care fierbe otelul. Înaintăm uniform în zona stufării acestui mare complex piscicol. Priveliştea efortului omenesc pe aceste întinderi scîntoase sporeşte scîntite, măreţie şi farmecul nemărginit. Avem de gînd să stăm mai mult la Perisor — vom avea timp să cutreierăm acest santier, să fim exploratorii acestor enigmatice canale la care se lucrează cu dirigenie, de mulţi ani. Vom veni aceste locuri în răstul soarelui, la asfinţitul soarelui sau pe lună plină. Grîndul Perisor, întins pe multe mîi de hectare de-a lungul tîrîmului mării, este vestit prin pînşunile sale fabuloase, prin întinderea de terbură, adăvrate savane, în care, în condiţii naturale şi ca într-un paradis al lui — creşte-tea cîră, cîră de porci — constituit una din uriaşele bogăţii ale Deltei. Mai sint şi acum, — şi satete Deltei şi cooperativile agricole de pe marginea Deltei dovedesc mari aptitudini, şi posibilităţi pentru refacerea acestor bogăţii.

Am ajuns la chermana Perisor — uriaşă, solidă. Alături sint clădirile, barăcele sanitarului. Soarele continuă să ardă. Echipajul vaporasului, muncitorii chermanalei se reped să descarce gheaţa adusă cu barcazul. Alături, este marea — tîrm cel vezi cu ochii; valuri cel vezi cu ochii; nisip cum nu am mai văzut de alb, curat, scîpător. Sî marea — foarte curată, cu valuri mari, cu creste albe, curate, cu o larmă împede, înaltă, aspră. Pînă la cabanele sanitarului înolăm prin nisipul fierbinte, a căru dogoare ne orbeste şi ne ameteşte. Răzbatem ca prin zăpezi teribile. Un bărbat tînăr, bine bronzat — seful sanitarului — ne fîgăduieşte ospitalitate. Ne asigură că vom avea ce să vedem, şi comunicativ, convins de opere, noi acolo, ne şi introduce în miezul problemelor. Ameneajă pe mii de hectare pepiniere — un vast complex piscicol — pentru creşterea crapului fitofag — ajunsă pînă la 15 kg, si care se hrănesc cu stufăriile şi cîrăurile de păşci pu. Marinarii au şi ei un ceas de bucurie pentru că s-au strîns în cabină şi cîntă. Pe deasupra stufăriiilor calme se zăresc acoperişurile de stuf de la Dranov — şi nu-i nimic mai confortant, mai plin de fîgăduiri în Delta, decît, după o lunecare de ceasuri în sir prin nemărginirea de stufării si ape — să

care se reproduce abia cînd împlineste opt ani. Există aduşi din 1962 sase mii de reproducători; în primăvară ei se vor reproduce. „Avantajul acestui crap este că se hrăneşte cu vegetaţii, cu stuf. Este o nouă cale de valorificare a stufului — şi în general a vegetaţiilor. „Deci — în loc de cîră, în loc de turme, cîră de crap, acclimatizat. Crap zburător. „Da, cîră de crap. De unde stii că zburător? „Am auzit că e un fel de laban uriaş, cu solzi de crap — şi care zboară din năvoade mai al dracului decît cheful. E greu de prins. „E puţin exagerat. Nu va rămîne neprins. „Am auzit că pe unde trece crapu-şta şi peste stuf — stuful nu mai creşte. „Stuful nu mai creşte, este adăvrat, în schimb cresc alte plante. Acum vrem să curăţăm terenul de stuf întroducînd în cantităţi mari crapul fitofag; peştele îl cosete de nu rămîne nimic şi nici nu mai creşte. Da, acio unde vrem să nu mai crească stuful — dăm drumul

zărestii de la depărtare semne omeneşti, acoperişurile acestee de stuf înşegrite de ploa, ascunse după săciile bătrîne... **L**a Dranov ne-am instalat în dormitorul urias, cu zeci de paturi goale; am aşezat puţin de corcodel în dulapul de alimente, prevăzută cu stîi în loc de usă. Ne-am pregătit pentru noaptea. Tîntarii cîi fuseseră — îi suspeseră pînăjenii. Am iesit să ne plimbăm pe malul canalului, în aşteptarea ploii care fîgăduia să ne răsplătească după arşiţa zilei. Ne pregăteam să întîmpinăm ploaia; mai întâi, întunecarea, încetirea apelor, apoi fometul, ofătutul stufăriiilor, apoi furtuna, dezlănţirea. Simteam încordarea din văzduh, răcoarea... Tocmai atunci am delusit dudulul de motor pe canal. Nu se mai aştepta nimeni să vie vreun vapor; peştele de la Peri-

dă după numai cîteva sute de metri pe canal, vasul-remorcă intră de-a binelea cu totul în stufării. Furtuna, curentul apei împingînd pe vasul nostru în stuf şi cele două echipaje trebuie să muncească mult, pînă să scoată vasele si să pornim mai departe, la fel de anevoios, cu viteză minimă, cu opriri prudente, cu toată lumea încordată la posturile în dulapul de alimente, prevăzută cu stîi în loc de usă. Ne-am pregătit pentru noaptea. Tîntarii cîi fuseseră — îi suspeseră pînăjenii. Am iesit să ne plimbăm pe malul canalului, în aşteptarea ploii care fîgăduia să ne răsplătească după arşiţa zilei. Ne pregăteam să întîmpinăm ploaia; mai întâi, întunecarea, încetirea apelor, apoi fometul, ofătutul stufăriiilor, apoi furtuna, dezlănţirea. Simteam încordarea din văzduh, răcoarea... Tocmai atunci am delusit dudulul de motor pe canal. Nu se mai aştepta nimeni să vie vreun vapor; peştele de la Peri-

fire — trebuie să fie o linişte uriaşă peste delă, dincolo de zbuciumul vaporasului noastre. Cerul s-a acoperit cu stele mari — şi au început tîntarii. Nu-i vedem, nu-i auzim — numai îl simţim cînd întepă mai ales pe fată, pe mină. Echipajul de pe amîndouă vasele a dispărut ca la un comensm, mecanicul stă la maşini şi execută comenziile venite de sus. Sint mulţi tîntarii şi s-a lăsat răcoare. Prin întuneric gînesc puţin cald în cubul lui — şi îl iau în mină, fi dau haina lui Piff. Nu gînesc un loc sigur pentru pu. Dintre-odată, transportul acestui pu devine o problemă tot atît de dificilă ca pentru Trifan scoaterea celor două vapoare la lumină. Asez puţin în buzunarul bluzei mele — va trebui să fiu atent. Şi să nu uit. Puul se mişcă puţin, apoi se linişteşte — poate îl e somn. Acio, în cubul lui — la ora asta ar fi dormit cu capul sub aripa mamei lui. Îl asigur pe Piff că puul are un loc bun. Continuăm să privim împrejurimile, noaptea Deltei. Din loc în loc, coastele vaporaselor răscoleşte stufăriile aplicate peste canal şi stînesc roturile de tîntarii; nu-i vedem, numai îl simţim pe fată, pe git, peste tot. Luminile care se arătaseră înaintea noastră şi pe care ne pregăteam să le înfilinam au dispărut o vreme, au reapărut, rămînd parcă nemisicate, aşteptîndu-ne, poate, acio, într-un loc unde canalul era mai larg apoi au dispărut iar şi noi ne-am luat cu altceva şi le-am uitat. Şi abia într-un tîrziu le-am zărit din nou, lunced în cet, departe, pe deasupra stufăriiilor. „A apucat pe canalul Perisor! Se duce la Perisor! — ne comunică Trifan.

Luminile de la Perisor!... Treceam prin dreptul sanitarului — acio unde se amenajează crecătorii pentru crapul fitofag. Clipsec îndepărtat, limpede, luminile de la drăgile care lucrează în schimbul de noaptea; strălucesc sîruri de lumină de-a lungul tîrîmului, peste stufării, pe dimensiunile sanitarului. În imensitatea de stuf şi în singurătatea apelor, strălucirea luminilor are ceva tainic la fel cu stelele de pe cer. Treceam pe lângă colibeile şi pologalele pescarilor instalate pe malul canalului. Oamenii dorm. Poate ne-au auzit de departe, s-au uitat după noi, s-au culcat din nou. Fumegă focuri mici alături de pologale — ca nişte vase cu ofrănd în preajma stufăriiilor dragi. Pologale seamănă cu păşci mari, albe, dormind în iarbă înaltă. Vapoarele înainteză uniform — capitanul răsuceşte fără încetare corodele. Mecanicul stă jos, la maşini; citeşte o carte. Citeşte — ca să nu adoarmă, atent la băţile clopotului de manevră. E noapte deasă, compactă. Deasupra sint stele, calea lactee cu un capăt în mare, cu celălalt de-a curmezişul deltei. Înainte, canalul lucrează stîns, îngust, ogîndind cîteva stele, mărginit de maluri groase de întuneric; stuful des şi umbra lui în apele canalului. Din timp în timp — sare un peşte, zbugheşte o pasăre; din loc în loc, se înalţă umbre uriaş, cu forme ciudate:

Ilustraţie din albumul „In Delta Dunării” de DAN GRIGORESCU, recent apărut în Editura Meridiane

crapului şi îl distrugem. Bineînţeles, lucrăm pe suprafeţe închise, controlabile”. Se anunţa promitătoare sederea noastră la Perisor. — dar de îndată ce marinarii de pe vaporul strigară după noi dacă rămînem sau dacă plecăm cu ei — şi dacă plecăm să ne grăbim — în fugă am multumit inginerului pentru ospitalitate, am mai spus din mers că vom reveni peste cîteva zile — şi am alergat la vaporul. Cum alergam, am zărit pescari strînsi la umbră, în jurul mesei în jurul canalului cu cîrbă. Strig la marinarii să mai stăm o clipă — Măcar o lingură de cîrbă! — dar marinarii se grăbesc: „Am încărcat peste! Nu putem sta! Aşa se grăbesc totdeauna: repede încoala, că au barcazul cu gheaţă şi se topeşte gheaţa; repede înapoi, la Dranov, că au peste şi trebuie să se grăbească peştele nu poate sta mult în soare, oricît şi acoperă cu prelate, cu rogojini şi e ambalat cu gheaţă.

Sintem iar pe puntea vaporasului, la locul nostru — la prova. Am plecat — şi încă nu-mi dau seama pentru ce am plecat în chip cu totul neprevăzută. Stim că are să ne pară rău — îmi pare rău de pe acum; — dar vom reveni. Dar pentru ce am plecat?!. Sintem doborîti de căldură. Ne-am temut că a doua zi, fiind duminică, vaporasul nu are să mai vie la Perisor şi noi vom rămîne acolo pînă luni, pînă marţi... Preferăm să stăm la Dranov să ajungem furtii de arşiţă şi de oboseală la Dranov; să avem iluzia că mergem undeva spre lume, că ne apropiem de lume, că leşim undeva la lumină — că legăturile noastre cu lumea nu sint rupte. Îndreptăm acest vaporul şi echipajul lui imios, răbdător şi înţelept. În timp ce vaporasul nostru ne ducea harnic spre Dranov, străbătînd canalul de-a curmezişul acelu şantier împinziit cu uriaşele lacuste de fier, ale drăgilor şi răscolit de canale şi îngrămădiiri de nisip, ca un tablor din lună — ni-am amintit că inginerul sanitarului spusese ceva despre izolarea. Spusese ceva despre izolarea acesteei zone — că aleseeră acest loc pentru crecătorii lor de crap tocmai pentru că era un loc liniştit, potrivit pentru ca peştele să poată creşte în fîlnă. Plecînd de la Perisor, destul de încurcat, ducem un gînd de laudă sinceră, un gînd curat acestor oameni puternici care înfuntă izolarea şi împlinî în mijlocul ei semnele blinde ale efortului şi ale creaţiei, ale muncii omeneşti.

Drumul spre Dranov începe să fie plăcut — văzînd Deltei e pe aproape. De prin stufăriiile cîrăurile de păşci pu. Marinarii au şi ei un ceas de bucurie pentru că s-au strîns în cabină şi cîntă. Pe deasupra stufăriiilor calme se zăresc acoperişurile de stuf de la Dranov — şi nu-i nimic mai confortant, mai plin de fîgăduiri în Delta, decît, după o lunecare de ceasuri în sir prin nemărginirea de stufării si ape — să

teasca fusese transportat la Jurilofca; peştele pe care îl adusesem de la Perisor şi cel de la Dranov fusese încărcat pe un barcăz enorm şi remorcator de vaporasul nostru peste Razelm. De acolo aveam să-l ducă cu camioanele la Tulcea şi vindut pe piaţă. Era împede, că pînă luni nu va veni nici un vapor. Vaporul „Iglita” — cursa Tulcea-Dranov care venise dimineaţa şi îşi rupsese cîrma în niste rădăcini, pe canal, stătea resemnat, prîpnic cu lunii la chermana, cu cirna aruncată pe punte, în e-mortală asta în care ştăm că nu se va mai clinti nimic, apare pe canal vasul „Dunărea Albaştră”, înaintînd repede, trufaş, mare, deosebindu-se de toate celelalte vase pescăreşti prin ceva străbătore: în înfăţişarea lui. Apariţia triumfală a vasului întîmpinînd primel rafele ale vîntului, graba şi siguranţa cu care fură executate manevrele de acostare lîngă „Iglita”, si primele schimburi de cuvinte între cei doi capitanii ne înviorară pe tot. „Vino, dă-mi un ceas, să discutăm. Cu am venit pînă aici şi nici nu vrei să stai de vorbă cu mine?!” — spune capitanul Trifan. „Vino la mine!” — răspunde Stere, de pe „Iglita”. „Să veniţi dv., că e mai bîtrîn” — îl apără mecanicul de pe Iglita pe Stere al lui; în cele din urmă, Stere vine la Trifan, îşi dau mina. „Am ordin să te duc la Tulcea. Pentru asta am venit”. „Cînd?!” „Acuma!”. „Vezi de treabă! La ora asta?!” Pe furtuna asta! Noaptea n-ai cum să mă scoţi de aici pe canal. Nici nu te gîndi — miile dinmîncă! „Am ordin! Crăp, pleseşte dimineaţă trebuie să fie cu tine la Tulcea: vasul tău intră imediat în reparatie. Hai, tei, ce stai! Se întunecă, să plecăm cît mai e putîină lumină pe canal!”. „Si cît o să te lumina pe canal?”. „Domnule, asta este situaţia. Văg cu cum fac! Dumneata treci şi te leagă de vasul meu!” Capitanul de pe Iglita e neîncercător, vrea să-l convingă să se Trifan că nu e posibil să iasă pe canal, treizeci de kilometri, noaptea, cu un vapor tot atît de mare şi fără cîrmă! Stere se remarcă sau în bivă, prin cîntărea canalului pe care două vase alături abia încep.

Dinspre Razelm norii s-au îngrămădit pînă deasupra noastră; o aripă a furtunii mătură întinderea în care se napusteşte trănăţete. Vasul Iglita este remorcant din scurt cu odgoane goase, legate în cruce si înfăţişarea este de otel. Noi ne-am adus repede bagajele şi ne-am urcat pe punte, pe „Dunărea Albaştră”. Facem semne de rămas bun oamenilor de pe scheia chermanalei. Plecăm în grabă, împinsi de furtuna, luminaţi de fulgere, învioraţi de mironul puternic, proaspăt suvoilor. Stere cu echipajul lui s-au instalat sus în botul vasului lor — la prova — şi trag ca de niste băţuri de odgoanele care îi remorchează. „Iglita” îl împinse de furtună se îndreaptă cu totul cînd într-un mal, cînd în celălalt echipajul trage din răsputeri ca de prîpnicul unui taur năvălitor, fără să-l poată opri; capitanul Trifan conduce în clipă, cu prudentă — dar în cele din urmă,

malul şi să nu ieşim de-acolo pînă n-are să vie un al treilea vaporas; sau putem să renunţăm la călătorie si să dormim încorati în imensitatea deltei. Piff a făcut un cub din hainele noastre de ploaie si a aşezat puul de corcodel să se culce. Ne-am aşezat şi noi să privim. Înaintarea pe canal este însă anevoioasă — oprim mereu, cu multe manevre pentru ca vaporul remorcator să nu intre în mal. În cele din urmă, Trifan opreste şi propune să-l remorcheze alături. „Îi iau în bivă! Da-l! Alături şi le-ai înăi din scurt alături!”. „Mai mergei așa pînă trecem de pontonul-ăla — dormitorul-ăla — pentru că nu avem loc să trecem alături pe lîngă el şi ne ciocnim!”. „Iglita este adus pe latura stîngă a vasului nostru, cu prova ceva mai înainte şi e legat bine. Toată lumea e pe punte şi atentă la comenziile capitanului Trifan. Luat în bivă, Iglita este tot așa de năvăl, se izbeste mereu în mal şi transmite izbîntura vasului nostru, împingîndu-l în malul opus. Mergem la fel de greu. Din cabină lui, la timonă, Trifan nu vede înaintea din pricina provei celuilalt vas; oprim din nou, şi îl leagă ceva mai în urmă, atît cît apreciază Trifan — şi iar pornim mai departe, sovăzitoric, nesigur — cu eforturi mari din partea lui Trifan la timonă. E foarte greu de trecut coturile canalului şi coturile sint dese. Abia îndreaptă vasele într-o direcţie şi îndată capitanul răsuceşte cu lîntă roata timonel în sens invers, ca să împedice intrarea vaselor în celălalt mal.

De după un cot al canalului se iveşte pontonul-dormitor, lung şi ocupînd aproape o treime din lăţimea canalului. Pe ponton e linişte, oamenii s-au culcat, arde un felinar — si numai la soarea noastră zgomoasă clîtva apar în usa cabinelor. Cele două vapoare trece usor. Însişi pe lîngă ponton, fără să-l atingă si pontonul rămîne în urmă. Trifan continuă să conducă la fel de energic — pare că nici nu observă manevra reuşită; pare mai degajat, mai liniştit. Înainte, pe o bună distanţă, canalul se întinde drept, Iglita mai atîngă uneori malul, dar mai usor si îsi continuă drumul, ascultător, supus. Distînd luncă, canalul lucrează înainte, drept, lăntînd în două stufăriiile peste care a căzut întunericul. Ne gîndim, o clipă, că de aci înainte nu se mai poate înfilpa nimic deosebit — vom călători așa, monoton, remorcăţi pînă la Tulcea. Numai capitanul Trifan va avea de muncit toată noaptea, învîrtînd timona, dînd semnale în sala maşinilor. Capitanul Stere se împacă cu ideea că era remorcant si venise în cabina lui Trifan. Îşi aduce amînce că nu au apărime luminile speciale pentru remorcă şi echipajul trece îndată si aprinde luminile. Din furt, la cîteva kilometri se arată luminile unui vapor, venind pe canal. Toate luminile sint stîns, să nu împedice vizibilitatea capitanului — numai luminile speciale semnalizează că pe canal sint două vase alăturate. S-a lăsat noaptea deplină, ploaia s-a depărtat, fulgeră pe marginele zării; vîntul a stat, totul a intrat în neclint-

U ndeva se arită o zăre de lumină: Dunărea şi un vapor mare, cu excursionişti — turişti — care îsi petreceau noaptea pe malul fluviului, în jurul unor focuri uriaşe. Nu era departe de gura canalului — pe un tîrziu plin cu bostănării — cu beponi. Mă-ar fi plăcut să coborîm acolo... Am mai mers însă mult, canalul începu să arate larg, să se deslusească de printre acele fantame ale nopţii. De altele şi curentul şi frigus şi lumina de deasupra făceau să simţim apropierea fluviului. Treceam pe aproape de vatra aceea uriaşă învăluită în roşii de scînteie care zboară înalt în noaptea, pînă se sting. Flăcări veşele luminează săciile în jur... Pe vasele noastre se produce aproape o furtună — la comanda capitanului toţi marinarii s-au scumblat, trec gîndii în posturile lor. Din fată ne izbete curentul puternic, rece al Dunării — aproape un vînt tăios. Cu prudentă, cu comenzi repetate, cele două vapoare ies pe mijlocul Dunării — fluviul este aici foarte larg, curentii puternici ne împing la vale. Capitanul Trifan îşi strigă comenzi energice — nu înţeleg ce, decît că dau seama că acum se ivese alte greutăţi. Curentii mari ai fluviului împing amîndouă vasele la vale. Marinarii şi Stere au dezlegat vasul-remorcă şi îl leagă din nou, ceva mai în urmă. Cu această schimbare a poziţiei vaselor pornim pe fluviu, în sus. Mai este încă mult de mers iar mie mi-l frig şi m-a pătruns oboseala. Cobor în cabină ocrotind cu o mină buzunarul — în care se află puul de corcodel... Nu ne-am uitat bine la el, nu am avut timp să-l nămea cît l-am văzut ne-am dat seama că în acest puşcor căzut pe minile noastre avese o altă Deltei — toate mirajele si toate secretele adîncii ale Deltei — şi toate mesele ei. În definitiv, în călătoria noastră, am văzut chimişti, cercetători, specialiştii, ingineri venind de pe la Academie, de pe la Iaşi, de la Cluj, de la Bucureşti, cutreierînd cu săptămîniile prin Delta, pînă la mare — ca să umple o erubetă cu apă sau cu nămol sau cu cîteva fierburi, să le ducă acolo, în laboratoarele lor. Ce se spunea lor Delta printro-erubetă cu apă? Noi sintem siguri că am luat-o întregă în acest puşcor — acest mesager şi mesaj al ei... Cînd m-am trezit — răsărea soarele. Cele două vapoare mari, albe, goneau alături pe luciul larg, albastru al fluviului — ca doi armăsari albi înhamăti la carul de foc al soarelui... Puul de corcodel a murit înăş pe masa noastră cu birţii multe. Hirtia era pregătită anume pentru el — „să-i scriem romanul”, spunea Piff. Să scriem o capodoperă. La ce ne mai foloseşte hirtia? Care capodoperă? Era el puşcorul acesta — o capodoperă care trebuia privită, trebuia citită şi înţeleasă şi învăţată!... Am ocrotit, într-o noapte, o capodoperă, în buzunarul meu!... Pierderea puului de corcodel m-a întristat mult... Cînd am ajuns acasă nu-i-am auzit glasul — n-a strigat, n-a chemat niciodată. Puşcorul lui mirosea a benzina, a motorină, a acetuc, a rugină — dar se purta încă viu. Un ghemuş de felgi colorat, încercînd să se asune pe priveliştea noastră. Totul în înfăţişarea acestei vieţii fiescna ca o piatră preţioasă — ca un diamant scîlbind din adîncimea Deltei care o plămăseşte. Si acest „otel”, era atît de puţin, atît de inconştient, de luzurios aproape — încît alături de bucuria că ai pus mîna pe el era şi amărăciunea, teama că are să dispară la simpla atingere...

săciile de pe mal. Înaintea noastră e linişte, somn adînc; în urmă — alte şi stuf şi umbre se zbat, şuştesc multă vreme, amestecîndu-se...

Înaintea vaporelor s-au adunat parcă toate săciile, cele mai bătrîne, cele mai viclene, impre-surîndu-ne, amăgîndu-ne. Minu-te lumii vasele înainteză încet, prudent, prin destul de umbri compact şi aştepti ca din clipă în clipă să se producă izbîntura. Apoi se deschide o dungă albă — pîrtia albă, ca o pînă aruncată în iarbă si mai departe se înalţă uriaş umbrele, for-mele colosale, ciudate venind parcă spre noi: „Acum va încearcă să intre în pîienjenis”, „Acum va sfîrşim, acum terminăm jocul!”. Şi capitanul continuă să răsucească fără încetare timona, dînd semnale ios la maşini. Atingem mereu corăoanele unor săci — din în trecut, usor şi lu-de necăm înainte prin zidul compact prin care vapoarele răzbat pînă din o cărare a lor, un fir văzut numai de Trifan. Apoi, deodată, înaintea vaporaselor răsar ca nişte fantome albe-cenusii, cîteva luminisuri de ape, zeci de drumuri albe, despărţite prin ziduri de întuneric — fiecare plîie de apă ademenind în „Pe aici”, „Ba, pe aici”, „Si pe aici” — fiecare întinzînd mreje. Capitanul stă cu capul scos pe fereastră şi hărtuit de toate aceste fantome negre şi nă-lucii albe conduce pe un fir care nu se vede, care e un secret al lui, încît tocmai cînd te temi mai mult că boturile vaporelor vor intra în săcii — trecem usor, abia atîngînd un frunziş nevăzută, o crevănă contopită cu toate umbrele. Capitanul Stere fumează într-una — pe vasul lui, la Prova; i se vede numai figura şi strigă „Dreapta! Dreapta!”, „Stînga! Stînga!”. E un marinar cu experienţă, încercă destul şi încurîntînd pe apele astea — li era greu să fie dus la remorcă de unul mai tînăr. Dar a avut ghinionul să se rupă cîrma, s-a agătat într-o buturugă care va trebui scoasă. Aveam încărcătură mare de gheaţă. Ceea ce au putut face este să agăşit totuşi cîrma — şi n-a fost deloc usor să o caute în apa nămolosă a canalului. Un altul ar fi lăsat-o acolo: „Să vie alţii să o caute”. Sint şi din astia. Într-o primăvară pe vremea doar ruperă cîrmei, iar el — capitanul Stere — nu va avea chef să povestească nimînui ceea ce a făcut el după ce li s-a rupt cîrma. Ei duceau, vasăzică, gheaţa la Dranov. Si încă o încărcătură neobisnuită de gheaţă. Cîrma s-a rupt la vreo oră după ce intraser pe canal — abia răsarise soarele. Pînă la Dranov mai erau cel puţin douăzeci de kilometri. Cît au întîrziat să caute cîrma, să o scoată, dîndu-se la fund şi bişbiind pe fundul canalului — soarele s-a ridicat, a început căldura. Ar fi însemnat să tragă vaporul sub o salcie si să aştepte pînă a doua zi, să-i remorcheze vasele de a doua zi. Si pînă a doua zi — gheaţa s-ar fi topit. Si

asta este Delta. Un cristall uriaş este întreaga imensitate a Deltei; o pesteră uriaşă, vie în care natura migăleste de milenii (fulgurea năzîntelor şi a fantaziei şi a legilor ei; un vis urias al pămîntului — în călătoria universului cristallizat, crea-rea este înfăţişată si se abazează pe un suflet omenesc este, Delta, cu adîncimile lui, cu fortele lui, cu venciul lui efort de a cristalliza vesnie — şi el ca o pesteră uriaşă, ca o catedrală a adîncurilor, înăş călătoria universului cristallizat, crea-rea este înfăţişată si se abazează pe un suflet omenesc este, Delta, cu adîncimile lui, cu fortele lui, cu venciul lui efort de a cristalliza vesnie — şi el ca o pesteră uriaşă, ca o catedrală a adîncurilor, înăş călătoria universului cristallizat, crea-rea este înfăţişată si se abazează pe un suflet omenesc este, Delta, cu adîncimile lui, cu fortele lui, cu venciul lui efort de a cristalliza vesnie — şi el ca o pesteră uriaşă, ca o catedrală a adîncurilor, înăş călătoria universului cristallizat, crea-rea este înfăţişată si se abazează pe un suflet omenesc este, Delta, cu adîncimile lui, cu fortele lui, cu venciul lui efort de a cristalliza vesnie — şi el ca o pesteră uriaşă, ca o catedrală a adîncurilor, înăş călătoria universului cristallizat, crea-rea este înfăţişată si se abazează pe un suflet omenesc este, Delta, cu adîncimile lui, cu fortele lui, cu venciul lui efort de a cristalliza vesnie — şi el ca o pesteră uriaşă, ca o catedrală a adîncurilor, înăş călătoria universului cristallizat, crea-rea este înfăţişată si se abazează pe un suflet omenesc este, Delta, cu adîncimile lui, cu fortele lui, cu venciul lui efort de a cristalliza vesnie — şi el ca o pesteră uriaşă, ca o catedrală a adîncurilor, înăş călătoria universului cristallizat, crea-rea este înfăţişată si se abazează pe un suflet omenesc este, Delta, cu adîncimile lui, cu fortele lui, cu venciul lui efort de a cristalliza vesnie — şi el ca o pesteră uriaşă, ca o catedrală a adîncurilor, înăş călătoria universului cristallizat, crea-rea este înfăţişată si se abazează pe un suflet omenesc este, Delta, cu adîncimile lui, cu fortele lui, cu venciul lui efort de a cristalliza vesnie — şi el ca o pesteră uriaşă, ca o catedrală a adîncurilor, înăş călătoria universului cristallizat, crea-rea este înfăţişată si se abazează pe un suflet omenesc este, Delta, cu adîncimile lui, cu fortele lui, cu venciul lui efort de a cristalliza vesnie — şi el ca o pesteră uriaşă, ca o catedrală a adîncurilor, înăş călătoria universului cristallizat, crea-rea este înfăţişată si se abazează pe un suflet omenesc este, Delta, cu adîncimile lui, cu fortele lui, cu venciul lui efort de a cristalliza vesnie — şi el ca o pesteră uriaşă, ca o catedrală a adîncurilor, înăş călătoria universului cristallizat, crea-rea este înfăţişată si se abazează pe un suflet omenesc este, Delta, cu adîncimile lui, cu fortele lui, cu venciul lui efort de a cristalliza vesnie — şi el ca o pesteră uriaşă, ca o catedrală a adîncurilor, înăş călătoria universului cristallizat, crea-rea este înfăţişată si se abazează pe un suflet omenesc este, Delta, cu adîncimile lui, cu fortele lui, cu venciul lui efort de a cristalliza vesnie — şi el ca o pesteră uriaşă, ca o catedrală a adîncurilor, înăş călătoria universului cristallizat, crea-rea este înfăţişată si se abazează pe un suflet omenesc este, Delta, cu adîncimile lui, cu fortele lui, cu venciul lui efort de a cristalliza vesnie — şi el ca o pesteră uriaşă, ca o catedrală a adîncurilor, înăş călătoria universului cristallizat, crea-rea este înfăţişată si se abazează pe un suflet omenesc este, Delta, cu adîncimile lui, cu fortele lui, cu venciul lui efort de a cristalliza vesnie — şi el ca o pesteră uriaşă, ca o catedrală a adîncurilor, înăş călătoria universului cristallizat, crea-rea este înfăţişată si se abazează pe un suflet omenesc este, Delta, cu adîncimile lui, cu fortele lui, cu venciul lui efort de a cristalliza vesnie — şi el ca o pesteră uriaşă, ca o catedrală a adîncurilor, înăş călătoria universului cristallizat, crea-rea este înfăţişată si se abazează pe un suflet omenesc este, Delta, cu adîncimile lui, cu fortele lui, cu venciul lui efort de a cristalliza vesnie — şi el ca o pesteră uriaşă, ca o catedrală a adîncurilor, înăş călătoria universului cristallizat, crea-rea este înfăţişată si se abazează pe un suflet omenesc este, Delta, cu adîncimile lui, cu fortele lui, cu venciul lui efort de a cristalliza vesnie — şi el ca o pesteră uriaşă, ca o catedrală a adîncurilor, înăş călătoria universului cristallizat, crea-rea este înfăţişată si se abazează pe un suflet omenesc este, Delta, cu adîncimile lui, cu fortele lui, cu venciul lui efort de a cristalliza vesnie — şi el ca o pesteră uriaşă, ca o catedrală a adîncurilor, înăş călătoria universului cristallizat, crea-rea este înfăţişată si se abazează pe un suflet omenesc este, Delta, cu adîncimile lui, cu fortele lui, cu venciul lui efort de a cristalliza vesnie — şi el ca o pesteră uriaşă, ca o catedrală a adîncurilor, înăş călătoria universului cristallizat, crea-rea este înfăţişată si se abazează pe un suflet omenesc este, Delta, cu adîncimile lui, cu fortele lui, cu venciul lui efort de a cristalliza vesnie — şi el ca o pesteră uriaşă, ca o catedrală a adîncurilor, înăş călătoria universului cristallizat, crea-rea este înfăţişată si se abazează pe un suflet omenesc este, Delta, cu adîncimile lui, cu fortele lui, cu venciul lui efort de a cristalliza vesnie — şi el ca o pesteră uriaşă, ca o catedrală a adîncurilor, înăş călătoria universului cristallizat, crea-rea este înfăţişată si se abazează pe un suflet omenesc este, Delta, cu adîncimile lui, cu fortele lui, cu venciul lui efort de a cristalliza vesnie — şi el ca o pesteră uriaşă, ca o catedrală a adîncurilor, înăş călătoria universului cristallizat, crea-rea este înfăţişată si se abazează pe un suflet omenesc este, Delta, cu adîncimile lui, cu fortele lui, cu venciul lui efort de a cristalliza vesnie — şi el ca o pesteră uriaşă, ca o catedrală a adîncurilor, înăş călătoria universului cristallizat, crea-rea este înfăţişată si se abazează pe un suflet omenesc este, Delta, cu adîncimile lui, cu fortele lui, cu venciul lui efort de a cristalliza vesnie — şi el ca o pesteră uriaşă, ca o catedrală a adîncurilor, înăş călătoria universului cristallizat, crea-rea este înfăţişată si se abazează pe un suflet omenesc este, Delta, cu adîncimile lui, cu fortele lui, cu venciul lui efort de a cristalliza vesnie — şi el ca o pesteră uriaşă, ca o catedrală a adîncurilor, înăş călătoria universului cristallizat, crea-rea este înfăţişată si se abazează pe un suflet omenesc este, Delta, cu adîncimile lui, cu fortele lui, cu venciul lui efort de a cristalliza vesnie — şi el ca o pesteră uriaşă, ca o catedrală a adîncurilor, înăş călătoria universului cristallizat, crea-rea este înfăţişată si se abazează pe un suflet omenesc este, Delta, cu adîncimile lui, cu fortele lui, cu venciul lui efort de a cristalliza vesnie — şi el ca o pesteră uriaşă, ca o catedrală a adîncurilor, înăş călătoria universului cristallizat

ȘTIINȚA SCRUTEAZĂ DEPĂRTĂRILE COSMICE

ANCHETA
INTERNĂTIONALĂ
A „SCIINTEII“

Cercetarea științifică, înarmată cu ultimele cuceriri ale tehnicii „atacă” astăzi tot mai insistenț, multimilenarele enigme ale Cosmosului. Studiul astrilor, al galaxiilor îndepărtate, al spațiilor extragalactice, dezvăluie orizonturi necunoscute ale Universului.

Lumina, undele, comunică un imens bagaj de informații. Dar astăzi, la vechi enigme deslășite, se adaugă altele noi, tot mai complexe. Despre unele dintre acestea ne vorbesc astăzi cunoscuți astronomi.

Prof. Giorgio ABETTI

Instituto Nazionale di optica Arcetri - Florența

Soarele așa cum nu-l vedem

Soarele, aflat la distanța de 149.600.000 km, este totuși stăruia cea mai apropiată de Pământ. Mișcările moderne permit ca el să fie studiat tot mai amănunțit: astfel, cu ajutorul unor filtre speciale, care permit trecerea numai a anumitor radiații (ale heliului, hidrogenului, calciului) instrumentele optice furnizează astăzi originale fotografii ale diferitelor părți ale suprafeței Soarelui: fotosferă, cromosferă, coroană. Binecunoscutele pototare se formează în fotosferă. Ele ne apar întotdeauna în realitate sunt doar ceea ce ni s-a strălucit înaintea ochilor. De aici pornesc și protuberanțele, erupțiile cromosferice de o excepțională luminozitate și de mari dimensiuni, care pot răzbi până în straturile de gaze exterioare ale coroanei. Protuberanțele se pot vedea la marginea Soarelui ca niște jeturi imense de gaze.

Un progres important în stabilirea compoziției și structurii diferitelor părți exterioare ale Soarelui s-a realizat în urma descoperirii — acum 25 de ani — că Soarele emite unde radio. S-au construit aparate care permit înregistrarea undelor radio pe diferite lungimi și s-a constatat că „radio-soarele” are dimensiuni mai mari decât „soarele-vizibil”. Emisia din fotosferă la lungimi de undă de circa 1 cm, cu un corp care are aproximativ temperatura de 6000° C, iar din cromosferă, uneori, la lungimi de undă de circa 10 m, ceea ce corespunde unor temperaturi de ordinul a sute de milioane de grade și indică „furtuni” în Soare.

Ansamblul acestor fenomene sugerează posibilitatea existenței în Soare a unui câmp magnetic în jurul căruia s-ar învârti axei

lor. Dar, spre deosebire de câmpul magnetic polar al Soarelui nu există un singur pol nord și un singur pol sud, ci... mai mulți poli rătăcitori. Fiecare parte a Soarelui este, la rândul său, în jurul căruia există un câmp magnetic particular. În cele două emisfere netele se prezintă ca niște „perechi” ce pot fi asemănate cu poli magnetici desigur, și unii magneti. De câțiva ani se știe că activitatea magnetică a Soarelui se desfășoară în cicluri de 11 ani și că la capătul fiecărui ciclu nu numai că se inversează polaritatea polilor, dar și a întregului câmp magnetic general: poli nord și sud se inversează între ei. Se constată astfel o analogie cu Pământul: există dovezi că în urmă cu câteva milioane de ani câmpul magnetic al Pământului s-a inversat în raport cu cel existent astăzi. Marea deosebire este că în cazul Soarelui există doar în intervalul de timp în care a avut loc acest grandios fenomen.

Soarele se învârtă în jurul axei sale în jurul căreia se învârtă și Pământul. În jurul Soarelui se învârtă și celelalte stele din galaxia noastră. În jurul Soarelui se învârtă și celelalte stele din galaxia noastră. În jurul Soarelui se învârtă și celelalte stele din galaxia noastră.

Prof. dr. Kazimierz KORDYLEWSKI

Observatorul din Cracovia

Are și planeta noastră un „inel”?

În vecinătatea imediată a Pământului se considera că există doar Luna. În 1961 însă după un deceniu de observații, făcute de pe culmile muntelui Tatra, am ajuns la concluzia că în jurul planetei noastre s-ar roti încă doi sateliți, necunoscuți încă și având dimensiuni mai mari decât ea. Mai precis, nu este vorba de sateliți clasici, de corpuri compacte, ci de particule transparente de pulbere cosmică. În condiții favorabile, ele apar în fundalul cerului însoțit ca niște pete luminoase. Această descoperire a fost confirmată la începutul anului 1966, de către astronomii din California care urmăresc acum mișcările acestor „prezente” cosmice.

Mi-am orientat apoi cercetările în direcția căutării altor formații pulveriforme în vecinătatea Pământului, organizând o expediție științifică în Africa de sud: expediția avea misiunea să facă observații asupra microstructurilor de slabă luminozitate ce apar pe fundalul celor 12 constelații ale zodiacului, unele dintre ele fiind de mult cunoscute, purtând denumirea de „lumini zodiacale”. Au fost descoperite însă urme de luminozitate și în celelalte constelații ale zodiacului.

În 15 noapți în condiții ideale pentru observații, au fost efectuate 1448 de măsurători care au permis să se conchidă că există numeroase particule de pulbere răsprinse de-a lungul

orbitei lunare, formând un inel care înconjoară Pământul. În componența acestui inel intră atât Luna, cât și cel doi sateliți pulveriformi, descoperiți anterior. Tot inelul face înconjurul Pământului în decurs de o lună, iar diametrul lui este de circa 800.000 km și grosimea are circa 60.000 km. În principal, el este alcătuit din particule de materie având masa de ordinul citiva milimi de gram, distanța dintre diferitele particule fiind de ordinul citiva kilometri. Din Cosmos însă, de la o depărtare de circa un milion kilometri, s-ar putea fotografia această formațiune.

Prof. dr. O. HECKMANN

Observatorul din Hamburg

„Ascultarea” astrilor

Tradiționala astronomie optică întreprinde astăzi dificultăți crescânde de care, cu un secol în urmă, nu le prevăzuse nimeni. Observațiile electronice ale observatoarelor, încă o problemă, mai veche poate, este eritarea imperioasă a multitudinei de surse luminoase terestre, cerul nocturn devine tot mai luminos, astrele fiind tot mai dificil de observat, iar bolta de cer, purtând emanatii industriale învalvite orase-

le. Se mai adaugă numeroasele stații de radio emisie și televiziune care, folosind indeseabil unde scurte, influențează aparatele electronice ale observatoarelor. Înca o problemă, mai veche poate, este eritarea imperioasă a multitudinei de surse luminoase terestre, cerul nocturn devine tot mai luminos, astrele fiind tot mai dificil de observat, iar bolta de cer, purtând emanatii industriale învalvite orase-

instalează — în Canada, S.U.A. (două), Anglia, Europa occidentală (trei) și U.R.S.S. — telescoape cu dimensiuni tot mai mari, cu diametrul de peste 3 metri, amplasate pe muni înalți și, pe cât posibil, în regiuni singuratiche, cu cerul senin în cea mai mare parte a anului. Experiența astronomilor sovietici, americani și vest-europeni demonstrează că sub aspect climatic cele mai bune condiții le oferă nordul statului Chile, unde urmează să la fiintă de altfel „Observatorul european Sud”.

Ca un mijloc de observație modern se afirmă astăzi tot mai categoric radioastronomia. Receptorile ei devin tot mai sensibile, puterea de separare a semnalelor mai pronunțată. Aceasta se realizează prin construirea unor antene cu dimensiuni mari sau prin înmănunchierea mai multor antene în sisteme complexe care acționează simultan. Dar și aici s-a ivit o „problemă terestră”. Parazitii provenienți de la automobilele de pe sosele, de la instalații industriale cât ferate electrice, perturbă funcționarea radiotelescoapelor destinate cercetărilor. De aceea nici acestea nu se mai construiesc în apropiere marilor orase. La construcția marelor radiotelescoape de la Jodrell Bank al Universității din Manchester (Anglia), de pildă, s-au luat măsuri speciale de siguranță: învecinatele cale ferată și linia de tramvai, care străduiesc să se îndepărteze de la stații, au fost înlocuite cu linii de tramvai speciale de siguranță: învecinatele cale ferată și linia de tramvai, care străduiesc să se îndepărteze de la stații, au fost înlocuite cu linii de tramvai speciale de siguranță.

Telescoapele, s-a constatat însă curind că praful, piatră și gazele de ploaie etc. exercită o influență necunoscută, dintr-unul undele radio, așa încât se recurge din nou la solfieri tehnice care să confere antenelor rezistența sporită.

Astronomia optică și radioastronomia se completează fericit, mai ales că

telescoapele, s-a constatat însă curind că praful, piatră și gazele de ploaie etc. exercită o influență necunoscută, dintr-unul undele radio, așa încât se recurge din nou la solfieri tehnice care să confere antenelor rezistența sporită.

Prof. dr. docent Gălin POPOVIČI

București

Enigmele quasar-elor

În ultimii 20 de ani, scrutinând cerul cu antenele sale, radioastronomia ne-a pus în fața unor fenomene enigmatice — s-au descoperit galaxii noi, puternice emitoare de radio-unde (de milioane de ori mai puternice decât propria noastră Galaxie), s-au descoperit galaxii în explozie, expulzând cantități de materie de ordinul a sute de milioane de tone de materie. Astfel, evazi-stelele sau „quasar”-ele, radiatoare cosmice ce nu pot fi asimilate stelelor, emii atât energie cât cele mai strălucitoare stele din Univers, și mai zec de mii de miliarde de stele la un loc, în timp ce galaxiile cvasistele sau galaxiile albiste, desi foarte luminoase, nu oferă o emisie radio apreciabilă. Care este sursa energiei enorme ale acestor astre?

Mulți astrofizicieni cred că reacțiile termomonucleare sunt sursa energiei, dar nu se poate explica aceste fenomene și că aici avem de-a face cu noi lezi ale materiei, necunoscute încă fizicii. S-ar putea ca în a-

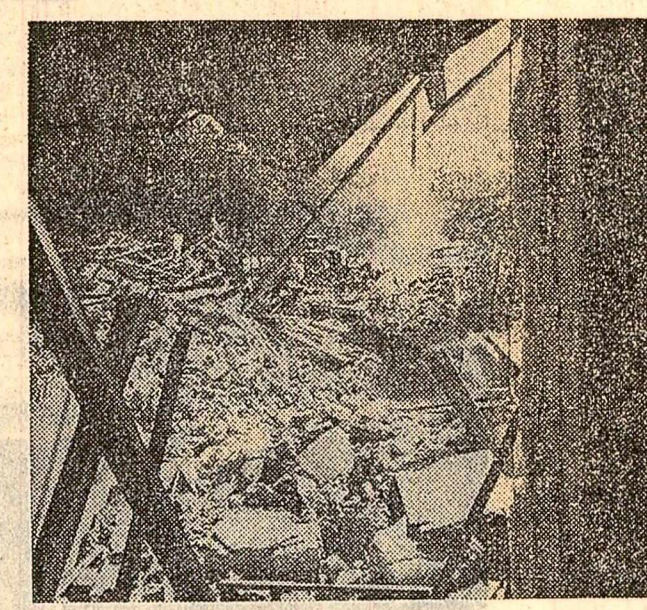
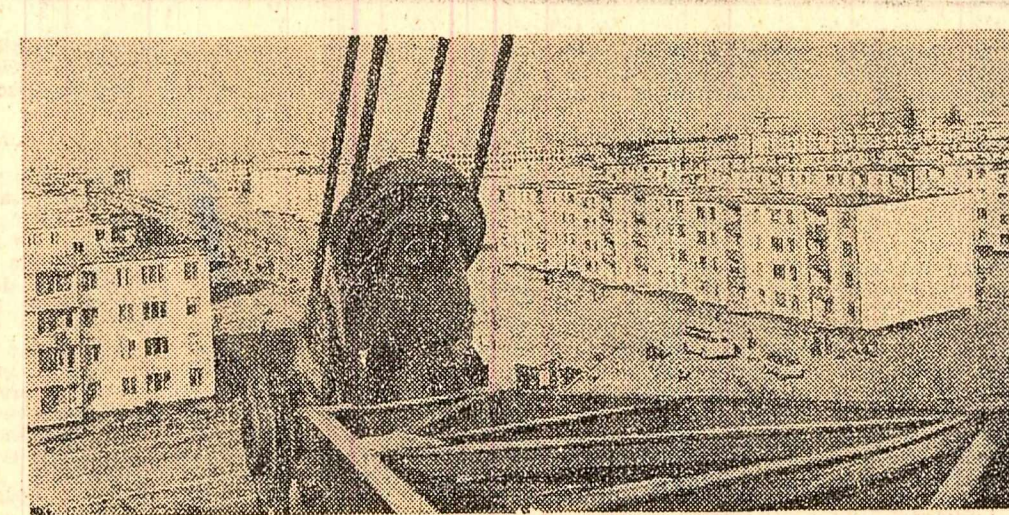
fiacă funcționează în lungimi de undă cu totul diferite, prin înfocarea o bandă de unde electromagnetice (razele luminoase) de la 1/1000 mm până la o treime din această cifră, ca de-a doua, de la unde de cântă continuu până la cele de mai mult metri. Se încearcă astăzi și tehnici pentru utilizarea lungimilor de undă aflate între cele două domenii. Altmădată, cerușă constituie o barieră și în calea radioastronomiei, ea „înghițe” cu desăvârșire anume lungimi de unde, așa încât se pot obține doar cunoscințe fragmentare despre radiatiile astrilor. Astăzi, se deschid perspective de eliminare și a acestor dezavantaje, prin transportarea telescoapelor dincolo de atmosfera terestră, la cîteva sute de kilometri deasupra învelisului gazos al Pământului, cu ajutorul rachetelor sau sateliților.

Prezintă rapide schimbări de strălucire, iar dacă fenomenul se desfășoară din cauza gravitațională (masă mare cu raze foarte mici, atunci nu se înțelege de ce în spectrele acestor corpuri apar unele linii care nu pot fi explicate de liniile medii gazeoase foarte dense... Aceste și alte aspecte contradictorii ale acestor obiecte ceresti recent descoperite, pentru a putea înțelege revizuirea fundamentale în domeniul cosmologiei noastre de astronomie și de fizică.

Pe aceeași linie, a descoperirilor astronomice noi, se înscriu și sursele de raze X ceresti, de existență cărora s-a aflat abia acum 5 ani și odată cu lansarea unor rachete la mari înălțimi. Astfel, anul trecut, a fost identificat în constelația Scorpionului o sursă foarte slabă stele „albastru”, mai mult mii de ori mai slabă decât ultimele stele ce se văd cu ochii liberi, care emite radiații X de 1000 ori mai intense decât cele din domeniul vizibil. Care să fie oare mecanismul acestei emisii atât de puternice de raze X? Misterul nu s-a lămurit încă. Astronomii descoperă în continuare, pe măsura pătrunderii tot mai adânci în Cosmos, cu mijloace tot mai perfecționate, obiecte și fenomene ceresti ce nu se învecăzesc totușilor cunoscute.

Noi orizonturi par să deschidă astronomiei și particulă neutrino, în stare să străbată, neabsorbite, cantități imense de materie; în valme marilor. Deci fenomene de „implozie”, de „explozie spre exterior”... Dar „quasar”-ele pun și alte probleme, care deocamdată par insolubile: în spectrele lor, de pildă, care nu se asemănă cu cele ale altor galaxii, se văd linii luminoase difuze, deplasate mult spre partea roșie a spectrului, unele din ele, care în mod normal apar în ultraviolet, fiind deplasate chiar din în regiunea infraroșie a spectrului. Ce înseamnă această „deplasare spre roșu”? Se consideră astăzi că creșterea rapidă a dimensiunii proporțional cu distanța galaxiilor ar demonstra că Universul se află în expansiune, că deplasările spre roșu sînt provocate de îndepărtarea galaxiilor de noi la viteze fantastice, care depășesc de 3 ori viteza luminii. Dacă „quasar”-ele sînt obiecte atât de îndepărtate, cum indică deplasarea spre roșu din spectrele lor, nu se înțelege de ce unele din ele denți veniti din toate republicile.

EPOPEEA TAȘKENTULUI

TAȘKENTUL DUPĂ CUTREMUR

Imagine actuală

Dr. Audouin DOLLFUS

Observatorul din Paris

Janus — al zecelea satelit al lui Saturn

În afară de inelul care îl face faima planetei Saturn, este înconjurată de un întreg cortegiu de sateliți. De câțiva timp știm însă că nu sînt nouă la număr, ci cel puțin zece. Dar acesta din urmă scăpase în urmă observatorilor până la... 15 decembrie 1966.

La observatorul din Meudon s-a „presimțit” existența celui de-al 10-lea satelit încă în 1957, când se sesiză apariția în inel a unor roturi întoncate. În 1966 urma să se petreacă un fenomen astronomic rar: Pământul intra în același plan cu inelul lui Saturn, ceea ce crea condiții deosebit de favorabile pentru căutarea enigmatice sateliți (inelul, dispărut aproape complet pentru privirile noastre, nu mai putea împiedica observațiile). O primă trecere a Pământului prin planul inelului a avut loc la 29 octombrie 1966, dar nu mi-a fost posibil să descopăr presuneri sateliți. A doua trecere, la 15 decembrie 1966, avea să fie ultima, până în 1981: ne-am propus să căutăm sateliți ipotetice cu ajutorul unor plăci fotografice.

Cele trei clisee, obținute la 15 decembrie 1966, pe orele 18,30 — la Observatorul de la Pic du Midi excepțional de bine situat, în vârful unui munte, la altitudinea de 2.877 m, posedând un telescop cu diametrul de 1 m — au scos la iveală un mic corp ceresc neidentificat, așezat exact în planul inelului și foarte aproape de extremitatea acestuia. Acest mic punct luminos putea fi un defect al cliseelor sau o stea cu totul strălucitoare de Saturn, dar înălțimea de 2.877 m, posedând un telescop cu diametrul de 1 m — au scos la iveală un mic corp ceresc neidentificat, așezat exact în planul inelului și foarte aproape de extremitatea acestuia. Acest mic punct luminos putea fi un defect al cliseelor sau o stea cu totul strălucitoare de Saturn, dar înălțimea de 2.877 m, posedând un telescop cu diametrul de 1 m — au scos la iveală un mic corp ceresc neidentificat, așezat exact în planul inelului și foarte aproape de extremitatea acestuia. Acest mic punct luminos putea fi un defect al cliseelor sau o stea cu totul strălucitoare de Saturn, dar înălțimea de 2.877 m, posedând un telescop cu diametrul de 1 m — au scos la iveală un mic corp ceresc neidentificat, așezat exact în planul inelului și foarte aproape de extremitatea acestuia. Acest mic punct luminos putea fi un defect al cliseelor sau o stea cu totul strălucitoare de Saturn, dar înălțimea de 2.877 m, posedând un telescop cu diametrul de 1 m — au scos la iveală un mic corp ceresc neidentificat, așezat exact în planul inelului și foarte aproape de extremitatea acestuia. Acest mic punct luminos putea fi un defect al cliseelor sau o stea cu totul strălucitoare de Saturn, dar înălțimea de 2.877 m, posedând un telescop cu diametrul de 1 m — au scos la iveală un mic corp ceresc neidentificat, așezat exact în planul inelului și foarte aproape de extremitatea acestuia. Acest mic punct luminos putea fi un defect al cliseelor sau o stea cu totul strălucitoare de Saturn, dar înălțimea de 2.877 m, posedând un telescop cu diametrul de 1 m — au scos la iveală un mic corp ceresc neidentificat, așezat exact în planul inelului și foarte aproape de extremitatea acestuia. Acest mic punct luminos putea fi un defect al cliseelor sau o stea cu totul strălucitoare de Saturn, dar înălțimea de 2.877 m, posedând un telescop cu diametrul de 1 m — au scos la iveală un mic corp ceresc neidentificat, așezat exact în planul inelului și foarte aproape de extremitatea acestuia. Acest mic punct luminos putea fi un defect al cliseelor sau o stea cu totul strălucitoare de Saturn, dar înălțimea de 2.877 m, posedând un telescop cu diametrul de 1 m — au scos la iveală un mic corp ceresc neidentificat, așezat exact în planul inelului și foarte aproape de extremitatea acestuia. Acest mic punct luminos putea fi un defect al cliseelor sau o stea cu totul strălucitoare de Saturn, dar înălțimea de 2.877 m, posedând un telescop cu diametrul de 1 m — au scos la iveală un mic corp ceresc neidentificat, așezat exact în planul inelului și foarte aproape de extremitatea acestuia. Acest mic punct luminos putea fi un defect al cliseelor sau o stea cu totul strălucitoare de Saturn, dar înălțimea de 2.877 m, posedând un telescop cu diametrul de 1 m — au scos la iveală un mic corp ceresc neidentificat, așezat exact în planul inelului și foarte aproape de extremitatea acestuia. Acest mic punct luminos putea fi un defect al cliseelor sau o stea cu totul strălucitoare de Saturn, dar înălțimea de 2.877 m, posedând un telescop cu diametrul de 1 m — au scos la iveală un mic corp ceresc neidentificat, așezat exact în planul inelului și foarte aproape de extremitatea acestuia. Acest mic punct luminos putea fi un defect al cliseelor sau o stea cu totul strălucitoare de Saturn, dar înălțimea de 2.877 m, posedând un telescop cu diametrul de 1 m — au scos la iveală un mic corp ceresc neidentificat, așezat exact în planul inelului și foarte aproape de extremitatea acestuia. Acest mic punct luminos putea fi un defect al cliseelor sau o stea cu totul strălucitoare de Saturn, dar înălțimea de 2.877 m, posedând un telescop cu diametrul de 1 m — au scos la iveală un mic corp ceresc neidentificat, așezat exact în planul inelului și foarte aproape de extremitatea acestuia. Acest mic punct luminos putea fi un defect al cliseelor sau o stea cu totul strălucitoare de Saturn, dar înălțimea de 2.877 m, posedând un telescop cu diametrul de 1 m — au scos la iveală un mic corp ceresc neidentificat, așezat exact în planul inelului și foarte aproape de extremitatea acestuia. Acest mic punct luminos putea fi un defect al cliseelor sau o stea cu totul strălucitoare de Saturn, dar înălțimea de 2.877 m, posedând un telescop cu diametrul de 1 m — au scos la iveală un mic corp ceresc neidentificat, așezat exact în planul inelului și foarte aproape de extremitatea acestuia. Acest mic punct luminos putea fi un defect al cliseelor sau o stea cu totul strălucitoare de Saturn, dar înălțimea de 2.877 m, posedând un telescop cu diametrul de 1 m — au scos la iveală un mic corp ceresc neidentificat, așezat exact în planul inelului și foarte aproape de extremitatea acestuia. Acest mic punct luminos putea fi un defect al cliseelor sau o stea cu totul strălucitoare de Saturn, dar înălțimea de 2.877 m, posedând un telescop cu diametrul de 1 m — au scos la iveală un mic corp ceresc neidentificat, așezat exact în planul inelului și foarte aproape de extremitatea acestuia. Acest mic punct luminos putea fi un defect al cliseelor sau o stea cu totul strălucitoare de Saturn, dar înălțimea de 2.877 m, posedând un telescop cu diametrul de 1 m — au scos la iveală un mic corp ceresc neidentificat, așezat exact în planul inelului și foarte aproape de extremitatea acestuia. Acest mic punct luminos putea fi un defect al cliseelor sau o stea cu totul strălucitoare de Saturn, dar înălțimea de 2.877 m, posedând un telescop cu diametrul de 1 m — au scos la iveală un mic corp ceresc neidentificat, așezat exact în planul inelului și foarte aproape de extremitatea acestuia. Acest mic punct luminos putea fi un defect al cliseelor sau o stea cu totul strălucitoare de Saturn, dar înălțimea de 2.877 m, posedând un telescop cu diametrul de 1 m — au scos la iveală un mic corp ceresc neidentificat, așezat exact în planul inelului și foarte aproape de extremitatea acestuia. Acest mic punct luminos putea fi un defect al cliseelor sau o stea cu totul strălucitoare de Saturn, dar înălțimea de 2.877 m, posedând un telescop cu diametrul de 1 m — au scos la iveală un mic corp ceresc neidentificat, așezat exact în planul inelului și foarte aproape de extremitatea acestuia. Acest mic punct luminos putea fi un defect al cliseelor sau o stea cu totul strălucitoare de Saturn, dar înălțimea de 2.877 m, posedând un telescop cu diametrul de 1 m — au scos la iveală un mic corp ceresc neidentificat, așezat exact în planul inelului și foarte aproape de extremitatea acestuia. Acest mic punct luminos putea fi un defect al cliseelor sau o stea cu totul strălucitoare de Saturn, dar înălțimea de 2.877 m, posedând un telescop cu diametrul de 1 m — au scos la iveală un mic corp ceresc neidentificat, așezat exact în planul inelului și foarte aproape de extremitatea acestuia. Acest mic punct luminos putea fi un defect al cliseelor sau o stea cu totul strălucitoare de Saturn, dar înălțimea de 2.877 m, posedând un telescop cu diametrul de 1 m — au scos la iveală un mic corp ceresc neidentificat, așezat exact în planul inelului și foarte aproape de extremitatea acestuia. Acest mic punct luminos putea fi un defect al cliseelor sau o stea cu totul strălucitoare de Saturn, dar înălțimea de 2.877 m, posedând un telescop cu diametrul de 1 m — au scos la iveală un mic corp ceresc neidentificat, așezat exact în planul inelului și foarte aproape de extremitatea acestuia. Acest mic punct luminos putea fi un defect al cliseelor sau o stea cu totul strălucitoare de Saturn, dar înălțimea de 2.877 m, posedând un telescop cu diametrul de 1 m — au scos la iveală un mic corp ceresc neidentificat, așezat exact în planul inelului și foarte aproape de extremitatea acestuia. Acest mic punct luminos putea fi un defect al cliseelor sau o stea cu totul strălucitoare de Saturn, dar înălțimea de 2.877 m, posedând un telescop cu diametrul de 1 m — au scos la iveală un mic corp ceresc neidentificat, așezat exact în planul inelului și foarte aproape de extremitatea acestuia. Acest mic punct luminos putea fi un defect al cliseelor sau o stea cu totul strălucitoare de Saturn, dar înălțimea de 2.877 m, posedând un telescop cu diametrul de 1 m — au scos la iveală un mic corp ceresc neidentificat, așezat exact în planul inelului și foarte aproape de extremitatea acestuia. Acest mic punct luminos putea fi un defect al cliseelor sau o stea cu totul strălucitoare de Saturn, dar înălțimea de 2.877 m, posedând un telescop cu diametrul de 1 m — au scos la iveală un mic corp ceresc neidentificat, așezat exact în planul inelului și foarte aproape de extremitatea acestuia. Acest mic punct luminos putea fi un defect al cliseelor sau o stea cu totul strălucitoare de Saturn, dar înălțimea de 2.877 m, posedând un telescop cu diametrul de 1 m — au scos la iveală un mic corp ceresc neidentificat, așezat exact în planul inelului și foarte aproape de extremitatea acestuia. Acest mic punct luminos putea fi un defect al cliseelor sau o stea cu totul strălucitoare de Saturn, dar înălțimea de 2.877 m, posedând un telescop cu diametrul de 1 m — au scos la iveală un mic corp ceresc neidentificat, așezat exact în planul inelului și foarte aproape de extremitatea acestuia. Acest mic punct luminos putea fi un defect al cliseelor sau o stea cu totul strălucitoare de Saturn, dar înălțimea de 2.877 m, posedând un telescop cu diametrul de 1 m — au scos la iveală un mic corp ceresc neidentificat, așezat exact în planul inelului și foarte aproape de extremitatea acestuia. Acest mic punct luminos putea fi un defect al cliseelor sau o stea cu totul strălucitoare de Saturn, dar înălțimea de 2.877 m, posedând un telescop cu diametrul de 1 m — au scos la iveală un mic corp ceresc neidentificat, așezat exact în planul inelului și foarte aproape de extremitatea acestuia. Acest mic punct luminos putea fi un defect al cliseelor sau o stea cu totul strălucitoare de Saturn, dar înălțimea de 2.877 m, posedând un telescop cu diametrul de 1 m — au scos la iveală un mic corp ceresc neidentificat, așezat exact în planul inelului și foarte aproape de extremitatea acestuia. Acest mic punct luminos putea fi un defect al cliseelor sau o stea cu totul strălucitoare de Saturn, dar înălțimea de 2.877 m, posedând un telescop cu diametrul de 1 m — au scos la iveală un mic corp ceresc neidentificat, așezat exact în planul inelului și foarte aproape de extremitatea acestuia. Acest mic punct luminos putea fi un defect al cliseelor sau o stea cu totul strălucitoare de Saturn, dar înălțimea de 2.877 m, posedând un telescop cu diametrul de 1 m — au scos la iveală un mic corp ceresc neidentificat, așezat exact în planul inelului și foarte aproape de extremitatea acestuia. Acest mic punct luminos putea fi un defect al cliseelor sau o stea cu totul strălucitoare de Saturn, dar înălțimea de 2.877 m, posedând un telescop cu diametrul de 1 m — au scos la iveală un mic corp ceresc neidentificat, așezat exact în planul inelului și foarte aproape de extremitatea acestuia. Acest mic punct luminos putea fi un defect al cliseelor sau o stea cu totul strălucitoare de Saturn, dar înălțimea de 2.877 m, posedând un telescop cu diametrul de 1 m — au scos la iveală un mic corp ceresc neidentificat, așezat exact în planul inelului și foarte aproape de extremitatea acestuia. Acest mic punct luminos putea fi un defect al cliseelor sau o stea cu totul strălucitoare de Saturn, dar înălțimea de 2.877 m, posedând un telescop cu diametrul de 1 m — au scos la iveală un mic corp ceresc neidentificat, așezat exact în planul inelului și foarte aproape de extremitatea acestuia. Acest mic punct luminos putea fi un defect al cliseelor sau o stea cu totul strălucitoare de Saturn, dar înălțimea de 2.877 m, posedând un telescop cu diametrul de 1 m — au scos la iveală un mic corp ceresc neidentificat, așezat exact în planul inelului și foarte aproape de extremitatea acestuia. Acest mic punct luminos putea fi un defect al cliseelor sau o stea cu totul strălucitoare de Saturn, dar înălțimea de 2.877 m, posedând un telescop cu diametrul de 1 m — au scos la iveală un mic corp ceresc neidentificat, așezat exact în planul inelului și foarte aproape de extremitatea acestuia. Acest mic punct luminos putea fi un defect al cliseelor sau o stea cu totul strălucitoare de Saturn, dar înălțimea de 2.877 m, posedând un telescop cu diametrul de 1 m — au scos la iveală un mic corp ceresc neidentificat, așezat exact în planul inelului și foarte aproape de extremitatea acestuia. Acest mic punct luminos putea fi un defect al cliseelor sau o stea cu totul strălucitoare de Saturn, dar înălțimea de 2.877 m, posedând un telescop cu diametrul de 1 m — au scos la iveală un mic corp ceresc neidentificat, așezat exact în planul inelului și foarte aproape de extremitatea acestuia. Acest mic punct luminos putea fi un defect al cliseelor sau o stea cu totul strălucitoare de Saturn, dar înălțimea de 2.877 m, posedând un telescop cu diametrul de 1 m — au scos la iveală un mic corp ceresc neidentificat, așezat exact în planul inelului și foarte aproape de extremitatea acestuia. Acest mic punct luminos putea fi un defect al cliseelor sau o stea cu totul strălucitoare de Saturn, dar înălțimea de 2.877 m, posedând un telescop cu diametrul de 1 m — au scos la iveală un mic corp ceresc neidentificat, așezat exact în planul inelului și foarte aproape de extremitatea acestuia. Acest mic punct luminos putea fi un defect al cliseelor sau o stea cu totul strălucitoare de Saturn, dar înălțimea de 2.877 m, posedând un telescop cu diametrul de 1 m — au scos la iveală un mic corp ceresc neidentificat, așezat exact în planul inelului și foarte aproape de extremitatea acestuia. Acest mic punct luminos putea fi un defect al cliseelor sau o stea cu totul strălucitoare de Saturn, dar înălțimea de 2.877 m, posedând un telescop cu diametrul de 1 m — au scos la iveală un mic corp ceresc neidentificat, așezat exact în planul inelului și foarte aproape de extremitatea acestuia. Acest mic punct luminos putea fi un defect al cliseelor sau o stea cu totul strălucitoare de Saturn, dar înălțimea de 2.877 m, posedând un telescop cu diametrul de 1 m — au scos la iveală un mic corp ceresc neidentificat, așezat exact în planul inelului și foarte aproape de extremitatea acestuia. Acest mic punct luminos putea fi un defect al cliseelor sau o stea cu totul strălucitoare de Saturn, dar înălțimea de 2.877 m, posedând un telescop cu diametrul de 1 m — au scos la iveală un mic corp ceresc neidentificat, așezat exact în planul inelului și foarte aproape de extremitatea acestuia. Acest mic punct luminos putea fi un defect al cliseelor sau o stea cu totul strălucitoare de Saturn, dar înălțimea de 2.877 m, posedând un telescop cu diametrul de 1 m — au scos la iveală un mic corp ceresc neidentificat, așezat exact în planul inelului și foarte aproape de extremitatea acestuia. Acest mic punct luminos putea fi un defect al cliseelor sau o stea cu totul strălucitoare de Saturn, dar înălțimea de 2.877 m, posedând un telescop cu diametrul de 1 m — au scos la iveală un mic corp ceresc neidentificat, așezat exact în planul inelului și foarte aproape de extremitatea acestuia. Acest mic punct luminos putea fi un defect al cliseelor sau o stea cu totul strălucitoare de Saturn, dar înălțimea de 2.877 m, posedând un telescop cu diametrul de 1 m — au scos la iveală un mic corp ceresc neidentificat, așezat exact în planul inelului și foarte aproape de extremitatea acestuia. Acest mic punct luminos putea fi un defect al cliseelor sau o stea cu totul strălucitoare de Saturn, dar înălțimea de 2.877 m, posedând un telescop cu diametrul de 1 m — au scos la iveală un mic corp ceresc neidentificat, așezat exact în planul inelului și foarte aproape de extremitatea acestuia. Acest mic punct luminos putea fi un defect al cliseelor sau o stea cu totul strălucitoare de Saturn, dar înălțimea de 2.877 m, posedând un telescop cu diametrul de 1 m — au scos la iveală un mic corp ceresc neidentificat, așezat exact în planul inelului și foarte aproape de extremitatea acestuia. Acest mic punct luminos putea fi un defect al cliseelor sau o stea cu totul strălucitoare de Saturn, dar înălțimea de 2.877 m, posedând un telescop cu diametrul de 1 m — au scos la iveală un mic corp ceresc neidentificat, așezat exact în planul inelului și foarte aproape de extremitatea acestuia. Acest mic punct luminos putea fi un defect al cliseelor sau o stea cu totul strălucitoare de Saturn, dar înălțimea de 2.877 m, posedând un telescop cu diametrul de 1 m — au scos la iveală un mic corp ceresc neidentificat, așezat exact în planul inelului și foarte aproape de extremitatea acestuia. Acest mic punct luminos putea fi un defect al cliseelor sau o stea cu totul strălucitoare de Saturn, dar înălțimea de 2.877 m, posedând un telescop cu diametrul de 1 m — au scos la iveală un mic corp ceresc neidentificat, așezat exact în planul inelului și foarte aproape de extremitatea acestuia. Acest mic punct luminos putea fi un defect al cliseelor sau o stea cu totul strălucitoare de Saturn, dar înălțimea de 2.877 m, posedând un telescop cu diametrul de 1 m — au scos la iveală un mic corp ceresc neidentificat, așezat exact în planul inelului și foarte aproape de extremitatea acestuia. Acest mic punct luminos putea fi un defect al cliseelor sau o stea cu totul strălucitoare de Saturn, dar înălțimea de 2.877 m, posedând un telescop cu diametrul de 1 m — au scos la iveală un mic corp ceresc neidentificat, așezat exact în planul inelului și foarte aproape de extremitatea acestuia. Acest mic punct luminos putea fi un defect al cliseelor sau o stea cu totul strălucitoare de Saturn, dar înălțimea de 2.877 m, posedând un telescop cu diametrul de 1 m — au scos la iveală un mic corp ceresc neidentificat, așezat exact în planul inelului și foarte aproape de extremitatea acestuia. Acest mic punct luminos putea fi un defect al cliseelor sau o stea cu totul strălucitoare de Saturn, dar înălțimea de 2.877 m, posedând un telescop cu diametrul de 1 m — au scos la iveală un mic corp ceresc neidentificat, așezat exact în planul inelului și foarte aproape de extremitatea acestuia. Acest mic punct luminos putea fi un defect al cliseelor sau o stea cu totul strălucitoare de Saturn, dar înălțimea de 2.877 m, posedând un telescop cu diametrul de 1 m — au scos la iveală un mic corp ceresc neidentificat, așezat exact în planul inelului și foarte aproape de extremitatea acestuia. Acest mic punct luminos putea fi un defect al cliseelor sau o stea cu totul strălucitoare de Saturn, dar înălțimea de 2.877 m, posedând un telescop cu diametrul de 1 m — au scos la iveală un mic corp ceresc neidentificat, așezat exact în planul inelului și foarte aproape de extremitatea acestuia. Acest mic punct luminos putea fi un defect al cliseelor sau o stea cu totul strălucitoare de Saturn, dar înălțimea de 2.877 m, posedând un telescop cu diametrul de 1 m — au scos la iveală un mic corp ceresc neidentificat, așezat exact în planul inelului și foarte aproape de extremitatea acestuia. Acest mic punct luminos putea fi un defect al cliseelor sau o stea cu totul strălucitoare de Saturn, dar înălțimea de 2.877 m, posedând un telescop cu diametrul de 1 m — au scos la iveală un mic corp ceresc neidentificat, așezat exact în planul inelului și foarte aproape de extremitatea acestuia. Acest mic punct luminos putea fi un defect al cliseelor sau o stea cu totul strălucitoare de Saturn, dar înălțimea de 2.877 m, posedând un telescop cu diametrul de 1 m — au scos la iveală un mic corp ceresc neidentificat, așezat exact în planul inelului și foarte aproape de extremitatea acestuia. Acest mic punct luminos putea fi un defect al cliseelor sau o stea cu totul strălucitoare de Saturn, dar înălțimea de 2.877 m, posedând un telescop cu diametrul de 1 m — au scos la iveală un mic corp ceresc neidentificat, așezat exact în planul inelului și foarte aproape de extremitatea acestuia. Acest mic punct luminos putea fi un defect al cliseelor sau o stea cu totul strălucitoare de Saturn, dar înălțimea de 2.877 m, posedând un telescop cu diametrul de 1 m — au scos la iveală un mic corp ceresc neidentificat, așezat exact în planul inelului și foarte aproape de extremitatea acestuia. Acest mic punct luminos putea fi un defect al cliseelor sau o stea cu totul strălucitoare de Saturn, dar înălțimea de 2.877 m, posedând un telescop cu diametrul de 1 m — au scos la iveală un mic corp ceresc neidentificat, așezat exact în planul inelului și foarte aproape de extremitatea acestuia. Acest mic punct luminos putea fi un defect al cliseelor sau o stea cu totul strălucitoare de Saturn, dar înălțimea de 2.877 m, posedând un telescop cu diametrul de 1 m — au scos la iveală un mic corp ceresc neidentificat, așezat exact în planul inelului și foarte aproape de extremitatea acestuia. Acest mic punct luminos putea fi un defect al cliseelor sau o stea cu totul strălucitoare de Saturn, dar înălțimea de 2.877 m, posedând un telescop cu diametrul de 1 m — au scos la iveală un mic corp ceresc neidentificat, așezat exact în planul inelului

COMUNICAT

cu privire la vizita în Republica Socialistă România a ministrului afacerilor externe al Italiei, Amintore Fanfani

La invitația guvernului Republicii Socialiste România, ministrul afacerilor externe al Republicii Italia, Amintore Fanfani, a făcut o vizită oficială în România între 7-11 august 1967.

În cursul șederii sale în România, ministrul Fanfani a fost primit la 9 august de președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Chivu Stoica, și, în aceeași zi, la Președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer.

La 10 august domnul Amintore Fanfani a fost primit la Eforie de secretarul general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Nicolae Ceaușescu.

În cursul acestor întrevederi s-a procedat la un schimb de vederi aprofundat asupra căilor întăririi prieteniei și colaborării între cele două țări, precum și asupra situației internaționale actuale.

Ministrul afacerilor externe al Italiei, Amintore Fanfani, și ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, Corneliu Mănescu, au efectuat, în timpul vizitei, într-o atmosferă de sinceră cordialitate, un schimb de păreri asupra situației relațiilor româno-italiene și cu privire la cele mai importante probleme internaționale. Ei au continuat astfel convorbirile fructuoase care s-au desfășurat anul trecut, la Roma, în luna septembrie.

La convorbiri au participat: Din partea română: Vasile Sandru, adjunct al ministrului afacerilor externe, Cornel Burtică, secretarul Republicii Socialiste România la Roma, Mircea Bălanescu, ambasador, director în Ministerul Afacerilor Externe, Vasile Ileaș, director a. i. în Ministerul Afacerilor Externe, și Octavian Bărbulescu, director adjunct în Ministerul Afacerilor Externe.

Din partea italiană: Niccolò Moscato, ambasadorul Republicii Italia la București, Roberto Gaja, director general al afacerilor politice în Ministerul Afacerilor Externe, Luigi Valdetaro della Rocchetta, director general adjunct al relațiilor culturale, Alberto Rossi, șef de birou în Direcția Generală a afacerilor economice, Salvatore Saraceno, director adjunct al Serviciului de presă în Ministerul Afacerilor Externe, și Vieri Traxler, șef adjunct al cabinetului ministrului afacerilor externe.

Cei doi miniștri au constatat cu satisfacție că relațiile dintre România și Italia se dezvoltă continuu și favorabil, în spiritul prieteniei tradiționale care leagă cele două popoare, în interesul lor comun și al cauzei păcii internaționale.

Ei au subliniat că intensificarea din ultimii ani a contactelor între reprezentanții vieții politice, economice, culturale, științifice și artistice din cele două țări contribuie la stringerea legăturilor dintre popoarele române și italiene, la o mai bună cunoaștere reciprocă și la dezvoltarea colaborării bilaterale.

Schimbările economice româno-italiene cunosc o evoluție ascendentă, dezvoltarea potențialului economic al celor două țări creștând posibilitățile sporite de colaborare în acest domeniu. Creșterea progresivă a schimburilor între cele două țări va fi în mod deosebit favorizată de largirea cooperării economice și tehnico-științifice, în vederea cărora organele competente vor elabora, de comun acord, măsuri eficiente.

Creșterea însemnată a schimburilor dintre România și Italia, în domeniul culturii, artei, științei și tehnicii încurajează de asemenea cele două țări în dorința lor de a asigura continuarea acestei evoluții.

În acest spirit cei doi miniștri au semnat la 8 august 1967 o convenție consulară, un acord de colaborare culturală, un acord privind coproducția cinematografică și un acord privind scrierile cu privire la deschiderea de birouri turistice în capitalele celor două țări.

Ei au hotărât de asemenea ca într-un viitor apropiat să fie inițiate negocieri în vederea încheierii unui tratat comercial și de navigație și a unui acord de colaborare în domeniul turistic.

Efectuând un schimb de vederi asupra situației internaționale, cei doi miniștri și-au exprimat îngrijorarea față de încordarea existentă și au convenit că este necesar să se desfășoare eforturi susținute pentru menținerea și întărirea păcii și pentru realizarea destinderii în lume. Ei au reafirmat rolul și importanța contribuției pe care Organizația Națiunilor Unite o poate aduce în acest scop și s-au pronunțat pentru creșterea eficacității acestei organizații în vederea realizării universalității ei și pentru aplicarea consecventă a principiilor Cartei.

Ei au subliniat în acest cadru importanța intensificării colaborării între toate țările, pe baza principiilor independenței și suveranității naționale, a egalității în drepturi și a neamestecului în afacerile interne ale altor state.

În acest spirit cele două țări, conștiente și îngrijorate de primețiile care amenință pacea lumii ca urmare a războiului din Vietnam, au repetat convingerea lor că acest conflict trebuie să fie reglementat pe baza acordurilor de la Geneva din 1954.

Situația existentă în Orientul Apropiat a făcut de asemenea obiectul unei examinări care a permis celor două țări să sublinieze necesitatea unei soluții pasnice, echitabile și durabile a diferendelor care separă țările acestui regiunii, cu respectarea intereselor lor legitime.

Ministrul afacerilor externe a relevat importanța pe care România și Italia o acordă realizării securității și cooperării în Europa în avantajul tuturor popoarelor interesate, al păcii și securității generale. Considerând că un mijloc esențial pentru a ajunge la acest scop este dezvoltarea relațiilor și contactelor bilaterale între țările europene, indiferent de apartenența la grupuri politice și militare diferite și de regimul lor social, cei doi miniștri au fost de acord că pentru a favoriza această dezvoltare este necesar să se acționeze într-un spirit de realism, cu răbdare și perseverență, creștând astfel un climat favorabil reglementării chestiunilor în suspensie.

În scopul asigurării unei păci traice și a securității internaționale, cele două țări au reafirmat hotărârea lor de a promova și de a favoriza încheierea unui acord de dezarmare generală și completă și îndosebi de dezmărmare nucleară sub control internațional eficient. Ele consideră că un pas important spre acest țel poate fi încheierea unui tratat de neproliferare a armelor nucleare care, ca parte a unui sistem de măsuri destinat să ducă la eliminarea armelor nucleare, să fie în stare să asigure securitatea tuturor statelor, precum și drepturi și posibilități egale pentru toate țările de a beneficia de cuceririle științifice și tehnice contemporane în domeniul nuclear pasnic, sub un control precis și echitabil, fără discriminări și fără amestec în afacerile interne ale statelor.

Exprimând satisfacția în legătură cu rezultatele întâlnirilor, cei doi miniștri au subliniat din nou hotărârea lor de a favoriza și alte contacte utile pentru a contribui la înțelegerea destinderii în Europa și în lume și a dădui la noi și fecunde dezvoltări în domeniul colaborării prieteniești dintre România și Italia.

În numele primului ministru al Italiei, Aldo Moro, ministrul italian al afacerilor externe a adresat președintelui Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, invitația de a face o vizită oficială în Italia. Președintele Consiliului de Miniștri a acceptat invitația cu plăcere. Data vizitei va fi stabilită pe cale diplomatică.

Manifestări consacrate împlinirii a 50 de ani de la luptele de la Mărăști, Mărășești și Oituz

PLOIEȘTI. — Aniversarea a 50 de ani de la luptele purtate de armata română la Mărăști, Mărășești și Oituz este marcată în regiunea Ploiești prin numeroase manifestări culturale. La Palatul culturii din Ploiești, la casele rionale și orașenești de cultură — Cimpina, Breaza, Rm. Sărat, Tîrgoviște — au fost expuse conferințe despre însemnătatea acestui eveniment, despre faptele de vitejie ale ostașilor români. (Agerpres)

Sezon turistic de vîrf

Ieri a avut loc o sedință de lucru a Colegiului O.N.T. A participat tov. Ianoș Fazekas, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri.

Cu acest prilej, tov. Nicolae Bozdog, președintele Colegiului O.N.T., a prezentat un raport privind rezultatele de până acum în activitatea turistică. A reieșit că în primele 7 luni ale anului, numărul turiștilor străini care ne-au vizitat țara trece de 500.000, cu circa 23 la sută mai mult față de aceeași perioadă a anului trecut, iar numărul de zile petrecute în țara noastră prezintă o creștere de 50 la sută. O dezvoltare deosebită a înregistrat turismul automobilistic. Ca urmare, în perioada amintită, încasările valutare au fost cu circa 40 la sută mai mari decît în aceeași perioadă din 1966.

Progrese în comparație cu anul trecut s-au înregistrat și în domeniul turismului intern. Numai prin intermediul agențiilor O.N.T. au participat la diferite excursii — pînă la 1 august — peste un milion de persoane.

În continuare, au fost dezbătute măsuri privind dezvoltarea activității turistice interne și internaționale. S-a examinat stadiul realizării programului de investiții pentru largirea bazei materiale turistice în munte, la mare, în stațiuni balneo-climaterice, pe principalele trasee etc. — pentru amenajarea de noi stațiuni și hoteluri turistice. De asemenea, s-a examinat programul construcțiilor de campinguri și posibilitățile de extindere a acestor forme de cazare. Insistîndu-se asupra măsurilor ce trebuie luate pentru realizarea la timp a tuturor investițiilor, s-a atras în mod deosebit atenția asupra necesității de a se urgenta darea în funcțiune a hotelurilor din București, Iași, Tulcea, Arad, Tr. Severin etc. O atenție mai mare va fi acordată folosirii în condiții mai bune a celor circa 40.000 de locuri oferite în locuințele turistice, precum și a spațiilor din cîmpinele studentesti.

În legătură cu pregătirea sezonului 1968, s-au luat măsuri pentru încheierea la timp a contractelor cu agențiile și firmele de turism din străinătate; de pe acum au fost contractate peste 50 la sută din spațiile de pe litoral.

A mai fost examinată problema ridicării în continuare a nivelului de pregătire a personalului din hoteluri, restaurante și alte unități, precum și îmbunătățirea propagandei turistice în țară și străinătate.

A fost întocmit un plan de acțiune pentru realizarea obiectivelor stabilite.

(Urmare din pag. 1)

Între-adevăr, experiența zilelor noastre confirmă — și nu printr-un singur exemplu — că „mediul de cultură” care favorizează cel mai virtuos apariția și proliferarea pericolului bacilii al superficialității este cunoașterea „pe jumătate”, diletanțismul, „cîntăcut după ureche”.

E de cîteva ori mai dăunător cu diletanțismul un nepriceput sadea — își exprimă părerea tovarășul Nicolae Dăud, director general al Combinatului chimic din Craiova. De ce? Pentru că pe nepriceput îl descoperi relativ ușor și pînă la urmă îl poți localiza, îi dai o muncă unde să facă exact ce și cum trebuie. Chiar și în cazul pseudospecialistului și însă mult mai greu: nimeni nu poate afirma cu mîna pe inimă că e un ignorant — omul te ține în chîrta face paradă de diverse cunoștințe și reușește să impresioneze pe unii, să deruteze — un timp — pe cei din jur. Așa s-a întâmplat și în proiectarea unor fabrici și instalații ale acestui combinat, de pildă, la fabrica de amoniac, s-au făcut anumite greșeli care acum se sparg în capul nostru al celor care trebuie să lucrăm aici, să dăm producție.

Cum va explicată aceste erori? După cum s-a putut constata din primele ore ale dimineții de ieri, pătîndu-se unui nor front de ploaie în nord-vestul țării a făcut să se semnaleze averse și o ușoară scădere a temperaturii. Acest front ce delimitază de fapt o nouă masă de aer de natură oceanică face mai umed și mai rece, va face ca această caniculă să fie treptat întreruptă. Se vor mai semnala averse de ploaie în Banat, Transilvania și nordul Moldovei și cu caracter mai local în celelalte regiuni. În următoarele două zile temperaturile va continua să scadă mai ales în nord-vestul țării.

Reflecțiile la care incită convorbirea cu directorul general al Combinatului chimic sînt multiple și diverse, dar toate converg către aceeași zonă — a răspunderii. Putem să ne înduosăm unorii de mania unora pînă la amar, chiar evident lipsit de har, de a miză pe pînzele — e treaba lui, îl privește ce face cu timpul său liber.

Comunicat comun cu privire la vizita delegației guvernamentale române în Republica Arabă Unită

Pe linia colaborării prieteniești stabilite între Republica Socialistă România și Republica Arabă Unită, la Cairo a avut loc între 8-10 august 1967 cea de-a doua sesiune a Comisiei guvernamentale mixte de cooperare economică și tehnică între cele două țări. Delegația guvernamentală română la această sesiune a fost alcătuită din Gheorghe Rădulescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, șeful delegației, Mircea Malita, adjunct al ministrului afacerilor externe, Mircea Nicolaescu, ambasadorul României în R.A.U., și Ion Marcu, director în Ministerul Comerțului Exterior. Delegația R.A.U. a fost alcătuită din Hassan Abbas Zaki, ministrul economiei și comerțului exterior, șeful delegației, Hussein Khaled Hamdy, ministrul adjunct al economiei și comerțului exterior, Yehia el Moulla și Mounir el Darbary, directori generali ai Organismului pentru industrializare.

Cele două țări au examinat aspectele concrete ale cooperării economice și tehnice și ale schimburilor comerciale dintre Republica Socialistă România și Republica Arabă Unită și au convenit să recomande guvernurilor celor două țări să adopte noi măsuri și inițiative în vederea adîncirii și largirii acestei cooperări. În timpul sesiunii, părțile au constatat cu satisfacție evoluția favorabilă a relațiilor economice bilaterale, precum și perspectivele de extindere și îmbunătățire a lor, pe baza principiilor egalității și avantajului reciprocu.

Partea română a informat partea R.A.U. că, în spiritul prieteniei și solidarității ce caracterizează relațiile dintre cele două țări, guvernul Republicii Socialiste România a oferit R.A.U. cu livrare promptă cu plată în 5 rate anuale cu 2 la sută dobîndă, cereale și alte alimente a căror cantitate, împreună cu cea a

produselor oferite anterior, totalizează 165.000 tone cereale, 20.000 tone zahăr și 5.000 tone ulei comestibil. Delegația R.A.U. a exprimat aprecierea pentru acest ajutor prietenesc acordat de guvernul român.

Partea R.A.U. a acceptat cu satisfacție invitația făcută de către partea română, ca o delegație guvernamentală a R.A.U. să viziteze în cursul acestui an România, în vederea viitoarei extinderii și adîncirii a cooperării economice și tehnice între cele două țări, precum și pentru semnarea listelor de mărfuri, anexe la protocolul comercial pe anul 1968.

Lucrările sesiunii, care s-au desfășurat într-o atmosferă de cordialitate și înțelegere reciprocă, specifică relațiilor de prietenie și colaborare dintre cele două țări și popoare, s-au încheiat prin semnarea unui protocol de către Gheorghe Rădulescu și Hassan Abbas Zaki.

Cu prilejul vizitei la Cairo, Gheorghe Rădulescu și membrii delegației au avut, de asemenea, convorbiri într-o atmosferă de prietenie și deplină înțelegere reciprocă, privind probleme de interes comun pentru dezvoltarea colaborării dintre cele două țări, cu Mahmud Fawzi, asistent al președintelui R.A.U. pentru afacerile externe, Abdel Monem el Kaissuni, ministrul planificării, Mohamed Nurreddin Korra, ministrul aprovizionării și comerțului interior, și cu alte înalte oficialități guvernamentale din R.A.U. În încheierea vizitei sale în R.A.U., vicepreședintele Consiliului de Miniștri, Gheorghe Rădulescu, a fost primit de președintele R.A.U., Gamal Abdel Nasser, cu care a avut o convorbire privind dezvoltarea relațiilor dintre Republica Socialistă România și R.A.U.

Reintoarcerea în Capitală a delegației române

Delegația guvernamentală a Republicii Socialiste România, condusă de Gheorghe Rădulescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, care a participat la lucrările celei de-a II-a sesiuni a Comisiei guvernamentale mixte de colaborare economică și tehnică între România și R.A.U. s-a reîntors vineri la amiază în Capitală.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, erau prezenți Iosif Banc și Janos Fazekas, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Ion Marinescu și Mihai Bălanescu, miniștri, Dumitru Bejan, prim-adjunct al ministrului comerțului exterior, Petre Burlacu, adjunct al ministrului Afacerilor Externe, conducători ai unor instituții centrale economice.

Au fost de față ambasadorul R.A.U. la București, Mohamed Fahmy Hamad, și membri ai ambasadei.

La plecarea din Cairo, delegația română a fost condusă de Abdel Monem el Kaissuni, ministrul planificării al R.A.U., Hussein Khaled Hamdy, ministrul adjunct al economiei și comerțului interior, și de Mircea Nicolaescu, ambasadorul României în R.A.U.

Înaintea plecării, tovarășul Gheorghe Rădulescu a răspuns la întrebările ziaristilor, vorbind despre relațiile de prietenie dintre România și R.A.U., despre perspectivele de dezvoltare a cooperării economice dintre cele două țări.

Numirea ambasadorului Republicii Socialiste România în Republica Democratică Congo

Prin decret al Consiliului de Stat, tovarășul Alexandru Tujon a fost numit în calitate de ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Socialiste România în Republica Democratică Congo.

(Agerpres)

SPORT

ATLETISM

Europa-America

169 - 155

Componentii selecționatelor de atletism a Europei s-au comportat remarcabil în doua zi a meciului America-Europa, găzduit în orașul canadian Montreal, obținînd victoria în ediția inaugurală a acestei competiții cu scorul general de 169-155 puncte (109-100 la masculin și 60-55 puncte la feminin). Cea mai mare surpriză a furnizat-o săritorul cu prajina Jean-Claude Eustache (Franța), care cu performanța de 5,20 m a câștigat o probă în care americanii pomeau mari favoriți. Răzvan (A) s-a clasat al doilea cu 5,10 m, urmat de Panagiotou (E) cu 5,10 m; Seagren (A) nu s-a clasat, ratînd cele trei încercări la 4,90 m...

Asăzi — GALĂ DE BOX la „Progresul”

Pe ringul montat în incinta Parcului sportiv „Progresul” din Capitală se desfășoară astăzi, începînd de la ora 19, prima reușită pugilistică internă a sezonului de toamnă. Vor evolua reprezentanți ai cluburilor bucureștene Metalul, Progresul, Constructorul, Rapid, Olimpia și ai asociațiilor Grivița Roșie, S.P.O.B., Conectiv și Semănătoarea. Cu acest prilej se va face verificarea unui prim lot de boxeri în vederea participării la „Cupa Bucureștilor” ce va avea loc luna viitoare.

LOTO

DIN 11 AUGUST 1967

70 63 57 59 26 29 35 80 7 24 65 37

FOND DE PREMI: 926.596 lei din care report la categoria I: 78.495 lei. Tragerea următoare va avea loc vineri 18 august 1967 la București.

Plecarea ministrului afacerilor externe al Italiei, Amintore Fanfani

Vineri dimineața a părăsit Capitala ministrul afacerilor externe al Republicii Italiene, Amintore Fanfani, care, la invitația guvernului Republicii Socialiste România, a făcut o vizită oficială în țara noastră.

Ospetele italian a fost însoțit de Roberto Gaja, director general al afacerilor politice, Luigi Valdetaro della Rocchetta, director general adjunct al relațiilor culturale, Alberto Rossi, șef de birou în Direcția Generală a afacerilor economice, Salvatore Saraceno, director adjunct al Serviciului de presă în Ministerul Afacerilor Externe, și Vieri Traxler, șef adjunct al cabinetului ministrului afacerilor externe.

La plecarea ministrului afacerilor externe al Italiei a fost salutată de Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, Vasile Sandru, adjunct al ministrului afacerilor externe, Cornel Burtică, ambasadorul României la Roma, Mircea Bălanescu, ambasador, director în M.A.E., funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe.

Au fost de față Niccolò Moscato,

Declarație făcută presei

Înainte de plecare, Amintore Fanfani, ministrul afacerilor externe al Italiei, a făcut următoarea declarație reprezentanților Agenției Radiofonoteleviziei Române și a presei:

„Fiecare schimb de vizite între personalități de conducere din țări prietene constituie un prilej pentru realizarea unui bilanț, al acțiunilor desfășurate și a unui bilanț de perspectivă cu privire la acțiunile ce trebuie întreprinse. În aceste patru zile petrecute împreună cu conducătorii români am putut constata că bilanțul pe anii 1966-1967 al relațiilor italo-române se încheie în mod favorabil. Se manifestă o înțelegere sporită a pozițiilor fiecărei țări, o intensificare a relațiilor culturale, precum și largirea cooperării tehnice și a schimburilor economice. Pre-

vederile de perspectivă pentru anii 1967-1968 ne-au permis să vedem în mod obiectiv dezvoltarea viitoare în toate direcțiile amintite.

În vederea garantării realizării unor asemenea prevederi, chiar în aceste zile am obținut unele rezultate prin semnarea acordurilor anunțate și prin înțelegerea bilaterală la care s-a ajuns.

Vizita în Italia a președintelui Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, pe care noi o așteptăm cu plăcere, ne va permite să constatăm înfăptuirea acestor prevederi și să le actualizăm și să sperăm — să le îmbunătățim. Dacă aceasta se va realiza, vom putea afirma că a crescut contribuția Italiei și a României la progresul ambelor țări și popoare în toate domeniile, la îmbunătățirea situației pe continentul european, în zonele geografice vecine și în întreaga lume. Aceasta este dorința pe care noi toți ne-am exprimat-o reciproc în aceste zile.” (Agerpres)

Sufrageria „Bilea” 2

Magazinele de specialitate pun la dispoziția cumpărătorilor, printre alte garnituri destinate a mobilă de cameră de zi, sufrageria „Bilea 2”. Concepșii din panouri modulare și tipizate, ea oferă diverse posibilități de întrebînțire. Furnitură de nuc și finisajuri cu lacuri poliesterice dau pieselor garniturii un aspect plăcut. Sufrageria „Bilea 2” se compune din bufe, bibliotecă, vitrină, masă pentru radio și televizor, o masă extensibilă și 6 scaune tip Hercules. Față de alte garnituri de același gen, sufrageria „Bilea 2” prezintă câteva noutăți: vitrina cu cristale și oglinzi, masă combinată pentru radio și televizor, precum și alcătuirea bibliotecii și a vitrinei din corpuri suprapuse oferă posibilități multiple de combinare și dispunere în spațiul camerei respective.

Prețul unei garnituri este de 6.800 lei.

vremea

Canicula...

De cîteva zile temperatura se menține ridicată. Cum se explică aceasta, cum va fi vremea în zilele următoare? Iată ce ne-a declarat tov. Elena Milea, șefa laboratorului de prevedere a timpului de scurtă durată, din cadrul Institutului meteorologic:

O circulație de sud, nu numai la noi ci și în statele mai înalte ale atmosferei, a permis aerului cald și uscat de origine tropicală să pătrundă în jumătatea de sud-est a continentului european, făcînd ca termometrele să indice noaptea valori frecvente de 20 grade, culminînd cu 30 grade înregistrate în Italia.

În țara noastră, temperaturile minime au înregistrat valori de peste 20 grade noaptea (în sudul Banatului, Olteniei și pe litoral). În schimb ziua, mercurul termometrelor a urcat pînă la 36 grade, temperatură atinsă în Cîmpia de vest, sudul Olte-

niel și la București, în ziua de 6 august. Ieri temperatura maximă înregistrată a fost de 38 grade la Băilești și Bechet. Nu se poate spune că această și cea mai ridicată maximă înregistrată în țara noastră deoarece chiar la București cea mai mare temperatură de pînă acum a fost de 41 grade, semnalată în august 1945. Însă intervalul mai mare de zile cu insolată puternică, absența aproape completă a ploilor au făcut ca ultimele zile să constituie o perioadă de caniculă mai ales pentru jumătatea de sud a țării.

După cum s-a putut constata din primele ore ale dimineții de ieri, pătîndu-se unui nor front de ploaie în nord-vestul țării a făcut să se semnaleze averse și o ușoară scădere a temperaturii. Acest front ce delimitază de fapt o nouă masă de aer de natură oceanică face mai umed și mai rece, va face ca această caniculă să fie treptat întreruptă. Se vor mai semnala averse de ploaie în Banat, Transilvania și nordul Moldovei și cu caracter mai local în celelalte regiuni. În următoarele două zile temperaturile va continua să scadă mai ales în nord-vestul țării.

GENEVA: Lucrările Comitetului special al O.N.U.

„Principiul neinterventiei, condiție esențială a dezvoltării normale a relațiilor internaționale“

Cuvîntarea delegatului român

GENEVA 11 (Agerpres). — În continuare lucrările Comitetului special al O.N.U. pentru codificarea principiilor de drept internațional, a fost examinat „principiul privind obligația statelor de a nu interveni în treburile țării de jurisdicție internă a unui stat conform Cartei”. Delegatul român, dr. Edwin Glaser, a arătat că „principiul neinterventiei, ca și celelalte principii de bază ale legalității internaționale, este expresia unei cerințe obiective ca fiecare națiune să fie stăpîna destinului său, ceea ce constituie condiția esențială a dezvoltării normale a relațiilor internaționale.

Experiența ultimilor ani — a spus vorbitorul — arată că inter-

venția în treburile interne ale altor state constituie o amenințare gravă la adresa păcii și uneori prefetează acțiunile tinzînd la subjugarea altor popoare și state. Delegatul român a arătat că formularea principiului neinterventiei trebuie să asigure acestuia caracterul de universalitate care este recunoscut suveranității și independenței naționale, egalității și dreptului popoarelor de a-și hotărî singure soarta. Aceasta pentru a se putea asigura primatul justiției în relațiile internaționale, a se exclude dominarea forței și a se deschide larg posibilitatea țărilor mici și mijlocii de a-și afirma personalitatea și inițiativele lor.

Înțelegerea și colaborarea calea întăririi securității europene

Cuvîntarea radiotelevizată a președintelui de Gaulle

PARIS 11 (Agerpres). — În cuvîntarea rostită joi la postul de radio și televiziune, președintele de Gaulle a declarat că primul dintre obiectivele politicii Franței este pacea. Întrucît pentru atingerea acestui obiectiv este nevoie, în exterior, de o activitate energetică și neîntreruptă, ea trebuie să fie desprinsă de orice acte de supuneră față de strănătate — a subliniat vorbitorul. „Totodată, pe plan intern, pacea necesită pregătirea unor mijloace de apărare corespunzătoare epocii”. El a trecut în revistă, recapitulativ, o serie de acțiuni întreprinse de Franța, printre care încetarea „luptelor zadarnice” din Algeria, stabilirea unor relații noi cu fostele colonii franceze din Africa, îmbunătățirea relațiilor cu R.F. a Germaniei, înlocuirea „încordării de fier” cu Europa răsăriteană prin relații cordiale și rodnice”, stabilirea relațiilor cu Republica Populară Chineză. „Noi infirmăm — a spus vorbitorul — orice intervenție armată din partea oricărei stat

asupra teritoriului altora, așa cum se împlinise în Orientul Mijlociu”. Referindu-se la sistemele de alianțe existente în prezent, președintele a subliniat că, retrăgându-se din N.A.T.O., Franța s-a desprins din situația de supuneră față de S.U.A. În acest mod, ea „nu se va trezi eventual antrenată într-un conflict care nu ar fi al ei și în nici o acțiune de război pe care ea nu o vrea”. Vorbitorul a arătat, de asemenea, că Franța este astfel în măsură să practice „înțelegerea și colaborarea, singurele mijloace de a realiza securitatea continentului european” și să sprijine „dreptul fiecărui popor de a-și hotărî singur soarta”, condiție imperativă „a înțelegerii internaționale, baza neapărat necesară a unei adevărate organizări a păcii”.

Relevind că „astăzi independența nu poate exista fără progres”, președintele a menționat diversele acțiuni ale guvernului francez care, după părerea sa asigură progresul economic al țării.

Ostilitățile din Nigeria

Provincia de centru-vest a trecut sub controlul răsculaților

Convorbiri pentru formarea unui guvern provizoriu la Benin

LAGOS 11 (Agerpres). — Provincia de centru-vest a Nigeriei a trecut sub controlul trupelor care s-au răsculat și a unităților militare biazee, a declarat un purtător de cuvînt al guvernului federal, citat de agenția Reuters. Postul de radio Enugu informează că garnizoanele din principalele orașe ale provinciei de centru-vest au „cabulată în întregime”. Agenția France Presse relatează că în prezent au loc convorbiri în vederea formării unui guvern provizoriu la Benin, capitala provinciei, din care vor face parte reprezentanți ai tuturor trupărilor etnice care trăiesc în această regiune. Referitor la situația din provincia de centru-vest, agențiile de presă informează că populația și armata patrulează în principalele orașe ale regiunii, pe principalele artere de comunicații, iar în jurul instituțiilor publice au fost postate țărzi. Activitatea în întreaga provincie este redusă în mod normal, iar comunicațiile telefonice și telegrafice au fost resabilezite între provincia orientală și provincia de centru-vest.

Trupele biazee, care controlează regiunile de centru-vest, a arătat purtătorul de cuvînt al guvernului federal, se îndreaptă în prezent spre frontierele provinciei de vest situată la 72 kilometri de Benin.

În capitala federală, guvernul central a adoptat o serie de măsuri în vederea prevenirii unor noi atacuri aeriene. În cartierul Lagosului au fost instalate baterii de artilerie. Autoritățile federale au operat în capitală o serie de arestări reținînd 18 persoane acuzate de a fi desfidate o activitate îndreptată împotriva guvernului central. Toate zborurile de noapte pe aeroportul internațional din Lagos au fost suspendate.

Regiunea de centru-vest a Nigeriei este situată între provinciile Biafra și provincia de vest. În regiune trăiesc 2,5 milioane locuitori din care aproximativ 30 la sută fac parte din tribul Ibo, originar din Provincia Orientală. Principalele bătălii ale provinciei sînt petrolul și desfidarea anuală de petrol a Nigeriei, cauciucul și altele.

Acceptarea, de către R.A.U. și Izrael, a încetării activității militare în zona Suezului

NEW YORK 11 (Agerpres). — R.A.U. și Izraelul au acceptat încetarea oricărei activități militare în regiunea Canalului de Suez, inclusiv a navigației prin canal, pe o perioadă de o lună, începînd din 27 iulie.

Această comunicare este cuprinsă în raportul prezentat secretarului general al O.N.U., U Thant, de către generalul Odd Bull, șeful Comisiei O.N.U. pentru supravegherea armistiului în Orientul Apropiat.

În raport se arată, de asemenea, că părțile au acceptat numai circulația navelor aparținînd autorității Canalului, precum și a celor ce aprovizionează vasele blocate în canal de la începutul ostilităților.

Folclorul românesc în peisajul olandez

(Urmare din pag. 1)

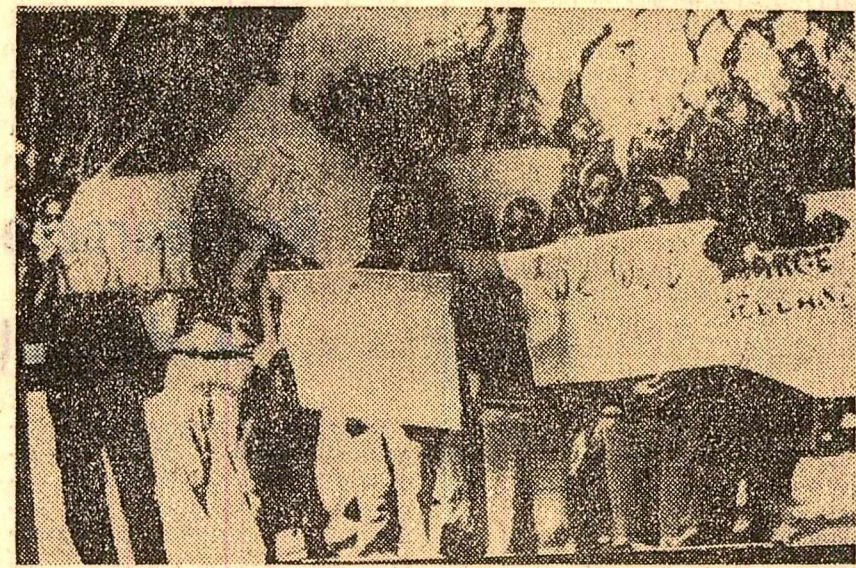
blicat cronici ample, fotografii din timpul spectacolului. La Zwolle, directorul teatrului de vară, dl. Hans van der Berg, ne asigură că „spectacolul folcloric al românilor a însemnat un eveniment al acestei stagiuni”. „La primul spectacol am fost curioși — ne mărturisește dl. C. J. de Bruin, arhitect, secretarul Asociației „Nederlandsche Volksdansenvereniging” — al doilea mi s-a părut foarte bun, al treilea m-a entuziasmat. Aveți un ansamblu original, oamenii dv. joacă cu multă dăruire”. Ansamblul folcloric românesc a deschis Festivalul internațional de la Leyden. Dl. dr. G. C. v. d. Villigen — în cuvîntul de deschidere a festivalului, prezintă asistentului grupul folcloric român asigurînd-o că este „cel mai original și interesant prin temperamentul și muzicalitatea programului, prin diversitatea costumelor și colorului lor”. Cu aceeași ospitalitate și atenție olandezii ne-au dezvoltat frumusețile țării lor. Vizitele la Amsterdam, Rotterdam, în străvechiul Kampen și în cel mai tînăr oraș, construit pe pămînturile smulse mării acum 25 de ani, Emmeloord, vizitarea lucrărilor de indiguitate ne-au oferit imaginea unui popor iscusit, talentat, călît în lupta cu vicisitudinile naturii. Am cunoscut, totodată, un popor harnic, sincer, prietenos, dornic de înțelegere cu toate popoarele lumii. „Consider că popoarele de pe tot cuprinsul planetei se pot înțelege mai bine, pot trăi în pace și prietenie” — spunea dl. Hartmut Scupin. Acestui scop i-a fost dedicat și festivalul folcloric „Europa danseză”.

Încheierea Conferinței de la Havana

HAVANA 11. — Corespondentul Agerpres, V. Stamate, transmite: la Havana au luat sfîrșit lucrările primei Conferințe a O.L.A.S. În ultima sesiune plenară, s-a dat citire Declarației generale a conferinței. Printre altele, declarația face un apel la solidaritatea tuturor popoarelor latino-americane și la unitatea și solidaritatea cu țările socialiste, cu muncitorii din țările capitaliste, cu mișcările de eliberare din Asia și Africa, cu lupta pentru drepturi sociale a populației de culoare din S.U.A. Au fost aprobate rezoluțiile prezentate de comisiile, printre care rezoluția de solidaritate cu poporul vietnamez, de solidaritate cu revoluția din Cuba și altele.

Conferința a adoptat statutul Organizației latino-americane de solidaritate, conform căruia în viitor conferințele O.L.A.S. vor fi convocate o dată la doi ani. În perioada dintre conferințe, organizația va fi condusă de un comitet permanent cu sediul la Havana.

La sesiunea de închidere, Fidel Castro, prim-secretar al C.C. al P.C. din Cuba, și prim-ministru al Cubei, a rostit o cuvîntare.

În incinta Universității din Salisbury a avut loc joi seara un miting de protest la care au participat aproximativ 350 de studenți. Ei au adoptat o motiune, sfîdînd deciziile autorităților, impuse pe baza legii excepționale, în care cer guvernului Smith să ridice restricțiile ordonate împotriva lui Michael Holman, președintele Uniunii studenților din Colegiul universitar din Rhodesia. Liderul studenților este cunoscut ca un aprig oponent al proclamării unilaterale a independenței de către regimul lui Smith. În fotografie: aspect din timpul demonstrației studenților. (Telefoto: U.P.I.-Agerpres)

„Un tablou cuprinzător al României moderne“

„Un pămînt al sursoanelor, cu oameni prietenoși și generosi” — așa începe să descrie România scriitorul Peter Latham în prefața sa la o carte care va apare zilele acestea în librăriele londoneze. Titlul ei este „România. Un ghid complet”. Autor apreciat și încă nouă ghiduri despre Franța, S.U.A., U.R.S.S. și alte țări, Peter Latham a reușit într-adevăr să prezinte publicului britanic o cuprinzătoare imagine a României, bazată pe o vastă documentare personală.

Cele 245 de pagini sînt împărțite în capitole mari și subcapitole, astfel încît bogatul material informativ este oferit cititorului într-o formă sistematizată, căreia stilului descriptiv, plăcut, îi imprimă o specifică valoare literară. Adesea alți turiștiilor cit și cercuiri largi dorind să-și completeze cunoștințele despre România, cartea conține numeroase date geografice, climatice, aspecte principale din istoria poporului român, textul Constituției, o prezentare a Partidului Comunist Român și a sistemului politic, viața economică, ramurile industriale, agricultura, cercetările știin-

țifice, învățămîntul și viața culturală, descrierea succintă a regiunilor țării, precum și numeroase detalii despre organizarea turismului în țara noastră. Un sir de ilustrații înalte și altele orase.

Cu prietenia apăsătoare noului ghid, George Ionel, șeful oficiului O.N.T. la Londra, a oferit joi seara un cocktail, la care au luat parte

CORESPONDENȚA DIN LONDRA DE LA LIVIU RODESCU

membri ai parlamentului, directorul general al editurii „Garstone Press Limited”, care a publicat cartea, directorii și reprezentanții ai unor case de editură, ai unor case de difuzare a cărților și ai unor agenții de turism, ziaristi. În cadrul întâlnirii, deputatul Richard Crawshaw a împărtășit asistenței impresiile sale dintr-o vizită făcută recent în România. El a remarcat printre altele ospitalitatea oamenilor cu care s-a întâlnit, a subliniat că l-au impresionat deosebit viața și dinamismul dez-

agențiile de presă transmit:

Convorbiri între președintele Nasser și Tito au început vineri la Cairo, unde președintele R.S.F. Iugoslavia se află într-o vizită oficială.

János Kádár, prim-secretar al C.C. al P.M.S.U., și-a încheiat vizita de trei zile în regiunea Fejer din vestul R. P. Ungare. Joi după-amiază, în cadrul unui miting care a avut loc în orașul Szekesfehervar, el a vorbit despre unele probleme actuale interne și internaționale.

Aniversarea grevei feroviarilor francezi a avut loc în toate țările, depourile și atelierelor feroviare în capitala Franței împotriva trupelor hitleriste. Seara, o delegație a Asociației naționale a feroviarilor, fosti combatanți, a depus jerbe de flori la Mormintul Eroului Necunoscut de la Arcul de Triumf.

Demiteri de funcționari în Indonezia. După cum anunță ziarul „Operasi”, din Djakarta, citat de A.F.P., aproape 900 de funcționari ai Ministerului indonezian al informațiilor au fost demisi recent din funcțiile lor, pentru atitudinea adoptată în urma tentativei de lovitură de stat din 1965. Pentru același motiv, 475 de alți funcționari ai aceluiași minister au fost suspendați, iar 76 au fost mutați în alte posturi.

La Phenian, după cum anunță agenția A.C.T.C., Kim Ir Sen, președintele Cabinetului de Miniștri al R.P.D. Coreene, a primit vineri pe prietul Norodom Phurissara, ministrul afacerilor externe al Cambodgiei. Cu acest prilej a avut loc o convorbire prietenească.

Nava școală „Mircea” și-a încheiat vizita în Marea Britanie. Un numeros public din Portsmouth a asistat la plecarea navei.

Protocol bulgaro-sudanez. După cum transmite agenția B.T.A., la Khartum a fost semnat la 11 august un protocol bulgaro-sudanez în

domeniul comerțului, construcțiilor, agriculturii și zootehniei, precum și al colaborării tehnico-științifice dintre cele două țări.

Cancelarul Republicii Federale a Germaniei, Kurt Georg Kiesinger, a discutat cu cîțiva membri ai guvernului și cu comandanți supremi ai armatelor terestre, aeriene și navale, probleme privind asigurarea unor economii bugetare, în special în domeniul apărării, fără însă ca efectivele militare și potențialul Bundeswehrului să sufere reduceri substanțiale. Agenția France Presse relatează că măsurile adoptate nu vor fi puse în practică decît după o prealabilă discuție cu statele aliate din N.A.T.O. și după dezbaterile din Bundestag. Pe marginea acestor probleme vor avea loc discuții cu prietenii cancelarului Kiesinger la Washington săptămîna viitoare.

Festivalul internațional pentru pace organizat de Federația națională a studenților din Turcia a început la Istanbul. Sînt

prezentate dansuri și cîntece populare, spectacole ale teatrului de amatori, expuneri și rapoarte pe teme de artă și cultură. La festival participă peste 600 de studenți, reprezentînd 11 țări, printre care și un ansamblu artistic al Uniunii Asociației Studenților din România.

Secretarii Comisiei militare de armistițiu din Coreea s-au întrunit la Panmunjon. Reprezentantul R.P.D. Coreene a arătat că personalul american s-a făcut vinovat de repetate încălcări ale convenției de armistițiu între cele două părți săvîrșite în ultima perioadă în zona demilitarizată.

Deputații chileni cer naționalizarea companiei „Aero del Pacifico”, cea mai mare societate pe acțiuni din țară. Societatea, care dispune de oțelării și laminatoare, are o activitate de export nord-american. Cererea a fost formulată de deputații din partea partidelor socialiste și radical în Camera inferioară a congresului chilian. Naționalizarea societății a fost cerută mai înainte și de comunistii chileni.

La Tokio a avut loc o demonstrație pentru revizuirea legislației privitoare la asigurarea condițiilor de sănătate și protecție a muncii

AGENDĂ ECONOMICĂ

Creșterea costului vieții în Argentina

Direcția națională de statistică din Argentina a anunțat că în ultimele 12 luni costul vieții a crescut cu 34,2 la sută. În aceeași perioadă, salariile au fost „înghetate”. Potrivit agenției France Presse, în rândul oamenilor muncii din Argentina se manifestă, din aceste cauze, o gravă neliniște.

Expresul „Hikari”

TOKIO 11. — Corespondentul Agerpres, Tuju Florea, transmite: Cel mai rapid tren din lume, expresul „Hikari” din Japonia, a transportat în cele 1.000 de zile de la punerea sa în funcțiune peste 100 milioane de călători. Media zilnică a pasagerilor transportați de „Hikari”, se menționează într-un raport al Căilor Ferate Japoneze, este de 110.000 de persoane. Suma realizată din transportul pasagerilor în această perioadă este de 530 milioane dolari, reprezentînd

peste o treime din fondurile alocate pentru construirea liniei „New Tokaido Line”, lungă de 313 km, care leagă Tokio de Osaka.

Împrumut pentru despăgubirea companiilor siderurgice naționalizate

Din cele 240 milioane lire sterline pe care guvernul trebuie să le plătească companiilor producătoare de oțel ca despăgubiri pentru naționalizarea acestei industrii, au putut fi găsite pînă acum numai 140 milioane lire, scrie ziarul londonez „SUN”. Mai sînt necesare încă 100 milioane de lire sterline. La Londra se crede că guvernul va fi silit să recurgă la un împrumut forțat, numit „împrumut special”. Această sumă ar urma să fie obținută în special cu ajutorul băncilor străine. Astfel vor fi despăgubite companiile producătoare de oțel, ale căror acțiuni au fost cumpărate recent de guvern prin naționalizarea acestei ramuri a industriei britanice.

Grevă generală în Aden

ADEN 11 (Agerpres). — La chemarea Frontului de eliberare a sudului ocupat al Yemenului, a Frontului național de eliberare și a sindicatelor din Aden, forțele patriotice din Aden au declarat vineri o grevă generală de 48 de ore. Greva a fost declanșată în semn de protest împotriva participării reprezentanților șefilor emiratelor, sultanatelor și ai guvernului federal la consultările organizate la Geneva de misiunea specială a O.N.U. pentru Aden. Greva a paralizat întreaga activitate din Aden. Vineri dimineața, relatează corespondentul agenției Associated Press, patrioții au atacat o cazarmă a trupelor britanice dîzlocate în acest protectorat. Cei 12.000 de soldați din armata britanică au fost puși în stare de luptă. Patrula britanică pecheziunează vehiculele și locuințele pentru a descoperi arme. În Aden au avut loc în cursul acestui an mai multe greve organizate în semn de protest împotriva diferitelor acțiuni ale administrației coloniale care promovează o politică de contravene a populației din așa-zisa Federație a Arabiei de sud și prin

care se urmărește perpetuarea interesele britanice din această regiune.

Agențiile de presă anunță că în timpul atacului săvîrșit asupra aeroportului unei baze militare engleze, patrioții din Aden au avariat unul din avioanele forțelor militare aeriene. În suburbia Sheikh Othman din Aden au avut loc incidente între patrioți și patrula militară britanică.

Protestul F. N. L. împotriva trimiterii de noi trupe americane în Vietnamul de sud

SAIGON 11 (Agerpres). — Comisia pentru relații externe a Frontului național de eliberare din Vietnamul de sud a dat publicității un comunicat în care protestează împotriva recentei hotărîri a administrației americane de a mări cu încă 45.000 de militari efectivul trupelor trimise să lupte în Vietnamul de sud. Aceasta — se spune în comunicat — reprezintă un nou pas pe calea intensificării războiului.

500 militari americani au fost scoși din luptă de forțele patriotice sud-vietnameze care au atacat în noaptea de 26 spre 27 iulie o puternică unitate americană, în provincia Bien Hoa. Cu acest prilej, patrioții au capturat o mare cantitate de arme și muniții. Joi după-amiază, noi conceniri puternice au avut loc între trupele americane și unitățile patriotice într-o zonă situată în nordul regiunii Quang Ngai. Potrivit primelor rapoarte oficiale de la Saigon, trupele americane au înregistrat, în urma atacului, pierderi grele în oameni și muniții.

HANOI 11 (Agerpres). — Agenția V.N.A. anunță că la 11 august, aviația americană a atacat cartiere din centrul Hanoiului precum și zone situate în împrejurimile orașului. Unitățile locale ale Armatei Populare Vietnameze au doborât două dintre avioanele inamice. În aceeași zi, un avion american a fost doborât de forțele armate din provincia Ha Bac. Numărul total al aparatelor de zbor ale S.U.A. doborîte pînă în prezent pe teritoriul R. D. Vietnam se ridică la 2.162.

Semnarea unor acorduri între R. P. D. Coreeană și R. D. Vietnam

PHENIAN 11 (Agerpres). — La încheierea convorbirilor dintre delegațiile economice guvernamentale ale R. D. Vietnam și R.P.D. Coreene, la Phenian a fost semnat un acord referitor la ajutorul militar și economic nerambursabil pe care guvernul R.P.D. Coreene urmează să-l acorde guvernului R. D. Vietnam. A fost, de asemenea, semnat un acord cu privire la schimbul de mărfuri și plăți dintre cele două țări pe anul 1968. Aceste acorduri — apreciază agenția A.C.T.C. — vor contribui la dezvoltarea în continuare a prieteniei și colaborării dintre popoarele coreean și vietnameze.